

FIRST AND SECOND REPORTS OF THE COMMITTEE ON PRIVATE MEMBERS' BILLS AND RESOLUTION.

Presentation.

Sri D. MANJUNATH (Deputy Speaker).—Sir, I present the First and Second Reports of the Committee on Private Members' Bills and Resolutions.

I also beg to move :

That this House agrees with the First and Second Reports of Committee on Private Members' Bills and Resolutions.

Mr. SPEAKER.—The First and Second Reports of Committee on Private Members' Bills and Resolutions are presented. I suppose the Members agree with the Reports.

HON'BLE MEMBERS.—Yes.

The motion was adopted.

SPECIAL MOTION *re*: UTILISATION OF THE KRISHNA-GODAVARI WATERS

Mr. SPEAKER.—The Special motion *re*: utilisation of the Krishna and Godavari waters is held over upon the request of Sri S. Sivappa.

PRIVATE MEMBERS' BUSINESS

MYSORE LEGISLATURE SALARIES (AMENDMENT) BILL, 1967.

Motion to Consider.

Sri SIDDIAIAH KASHIMATH (Shirahatti).—Sir, I beg to move :

“That the Mysore Legislature Salaries (Amendment) Bill, 1967 be taken into consideration.”

Mr. SPEAKER.—Motion moved :

“That the Mysore Legislature Salaries (Amendment) Bill, 1967, be taken into consideration.”

† Sri L. SRIKANTIAH (Nanjangud).—Sir, I rise to a Point of Order. I wish to draw the attention of the Chair to Rules 71 and 73 of the Rules of Procedure and Conduct of Business in the Mysore Legislative

(SRI L. SRIKANTAIAH)

Assembly. As per Rule 71, the Bill is introduced and as per Rule 73-sub-clause (1), now a Motion is made to take the Bill into consideration. The point for consideration is whether we have complied with Rule 72. Rule 72 reads as follows :—

“ As soon as may be after a Bill has been introduced, the Bill, unless it has already been published, shall be published in the Gazette.”

And proviso to Rule 73 says :—

“ That no such motion shall be made until after copies of the Bill have been made available for the use of members, and that except in cases of Appropriation Bills, any member may object to any such motion being made unless copies of the Bill have been so made available for seven days, before the day on which the motion is made, and such objection shall prevail, unless the Speaker allows the motion to be made.”

The Rule 72 says :—

“ As soon as may be after a Bill has been introduced, the Bill, unless it has already been published, shall be published in the Gazette.”

Has the Bill been published in full compliance of this Rule ? It has not been done. It has defeated the object contained in the clause.

With regard to the Rule 73, it is stated that seven days notice will have to be given, so that the members may think over the Bill and have some ideas for debate. Unless this is done, it will not be in compliance with this rule. Hon'ble Speaker has given permission to allow the motion to be moved on the floor of this House.

Further clause 79 says :—

“ If notice of an amendment to a clause or schedule of the Bill has not been given one clear day before the day on which the Bill is to be considered ”.

This Bill has been introduced for consideration only day before yesterday. Not even one full day has elapsed. Sufficient time has not been given to us. Rules 72, 73 and 79 shall be read together. My point is when the Bill was published in the official Gazette ? Assuming for arguments sake, it was published yesterday or to-day, is it a sufficient compliance of Rule 72 ? Therefore sufficient time has not been given. The purpose of the clauses is defeated. I want clarification from the Chair.

SRI S. D. KOTHAVALA (Sankeshwar).—Hon'ble Member Srikantaiah has raised a point of order under 72 saying unless the Bill is published in the Gazette, it will not be in compliance with rule 72. The Hon'ble member has forgotten that it has been published in the Gazette. I have got a copy as published in the Gazette on 31st July 1967.

Therefore the Bill is in complete compliance with the provisions of this rule. Therefore as it has already been published even before the introduction, I think, there is no necessity to publish it again.

Mr. SPEAKER.—The first part of the point raised by Professor Srinkantaiah is with regard to Rule 72. Two Hon'ble Members that is, Sri Srikantaiah and Sri Kothavale have said all that could be said about Rule 72. Mr. Srikantaiah wants me to gather what he calls the intention and the purpose of such publication in the Gazette. The Rule given specifically refers to two matters i.e., one is with regard to a Bill and its introduction and the other is with regard to its publication. It does not deal with any further matter and there are other rules which deal with other considerations. For the introduction of a Bill it is not necessary that it should be published. Therefore there is no strength in saying that the Bill has been introduced without its publication.

The next point is that there must be some reasonable time after the publication for persons in the public or among the Legislators to apply their mind to study it and have the debate. The debate is not considered under rule 72 and what that rule provides is with regard to the matter of publication and when it is seen that it has been published in the gazette to invoke the rule 72 for what is called the intention and purpose and facility for the purpose of proper debate is beside the point. Therefore this part, i.e., rule 72 invoked by member Sri Srikantaiah does not really arise to say that there is any non-compliance and therefore there is a bar for its consideration.

The House will perhaps like to have Tea break. The House will now stand adjourned for half-an-hour.

The House adjourned for Recess at Three of the Clock and re-assembled at Thirty-five Minutes past Three of the Clock.

[Mr. DEPUTY SPEAKER in the Chair]

SRI L. SRIKANTAI AH.—With regard to Rules 73 and 79, I have raised a point of order and no ruling has been given.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Ruling will be given afterwards.

SRI L. SRIKANTAI AH.—When a point of order is raised, if another Member is asked to speak, what happens to the point of order? I think it would be against the rules of the House if when a point of order is raised and it is not disposed, another member is asked to speak.

ಸಾಧ್ಯ ಇಲ್ಲ. ನಾನಾದರೂ ಬಂದ ತಕ್ಷಣ ಇಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಶರಾವತಿ ವ್ಯಾಲ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವರೀತಿ ಲೋಕದೊಳಿಡುವ ಇದೆ ಎಂದು ತೋರಿಸಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಮುಂದುವರಿಸಿ ಈಗ ಕೊಡತಕ್ಕ 250 ರೂಪಾಯಿ ಪಗಾರ ಸಾಲದು ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರ ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟರು. ಸರ್ಕಾರದವರು ನಾನಾ ರೀತಿಯಿಂದ ಮಾಡುವ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನೂ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಗಳನ್ನೂ ನೋಡಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಇದೆ. ಜನರ ನಾನಾ ರೀತಿಯ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಅನುಕೂಲವಾಗಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೇ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಂದದ್ದಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನೂ ಹೇಳಬೇಕು ಎಂದರೆ, ಯಾವುದಾದರೂ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ಒಂದು ಸ್ಟಾನ್ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ಶಾಸಕರಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ನ ಮಾಹಿತಿಯೂ ಇರತಕ್ಕದ್ದು ಬಹಳ ವಿಹಿತವಾದದ್ದು. ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಇರತಕ್ಕ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಅರಿತು ಅವರಿಗೆ ಸೌಲಭ್ಯ ಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಶಾಸಕನ ಕರ್ತವ್ಯ. ಎನ್. ಜಿ. ಒ. ಬಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವುದು ಅವನ ಕರ್ತವ್ಯ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕು, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಉತ್ಪಾದನೆ ರೀತಿಯಿಂದ ಕಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕು ಎಂದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ನಿರ್ವೇದಿಸುವುದು ಅಲ್ಲಿ ಜನತಾ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯ ಕೆಲಸ. ನಾನು ಇತರ ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಹೋಗಿ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಹೋದಾಗ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳು ನಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದವು. ಎಲ್ಲ ಸದಸ್ಯರುಗಳಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವಂತೆ ಈಗ ರಾಜ್ಯದ ನಾನಾ ಮೂಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ದೊಡ್ಡ ಹಾಗೂ ಸಣ್ಣ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ, ಅವುಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿವೆಯೇ— ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೋಗಿ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಾ ಸದಸ್ಯರಿಗೂ ಅವಕಾಶ ಎಲ್ಲಿದೆ? ಬೇರೆ ಕಡೆ ಗಳಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ವಿಚಾರವನ್ನು ನನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿತು. ಇಲ್ಲಿ ಈ ದಿವಸ ಶಾಸಕರೇನು ಕುಳಿತು ನಮ್ಮ ಯೋಜನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಿಂದು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ, ಆ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆಯೇ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಅವರು ಆ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಕಣ್ತಾರೆ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಶಾಸಕನಿಗೂ ಈಗ ಕೊಡುತ್ತಿರುವ 250 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬದಲು ಅವರಿಗೆ 400 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನಾದರೂ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಇದರಲ್ಲಿ ನಮೂದು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಹೀಗೆ 250 ರೂಪಾಯಿಗಳಿದ್ದ ಪಗಾರವನ್ನು 400 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಏರಿಸಬೇಕು ಅನ್ನುವುದು ಒಂದೇ ವಿಚಾರ. ಇಂಥಾ ಒಂದು ಅನುಕೂಲವನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಕೊಡ ರಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ—ಆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಲ್ಲಿಯ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಶಾಸಕನಿಗೂ ಪುಕ್ಕಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಫನ್‌ಡ್‌ನಲ್ಲಿ ರೈಲುಗಳಿರತಕ್ಕ ಕಡೆ ತಿರುಗಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪಾಸ್‌ಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ ಎಲ್ಲ ರೈಲ್ವೆ ಸೌಕರ್ಯವಿರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಂಥಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಬಸ್ಸು ಗಳಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪಾಸ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಹಾಗೆ ಒಂದು ಅನುಕೂಲ ವನ್ನು ಆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಈ ದಿವಸ ಆ ಶಾಸಕರು ಆ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಗಳು ಯಾವ ರೀತಿ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅವಕಾಶ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆ ಒಂದು ಅನುಕೂಲ ಅವರಿಗೆ ಕಲ್ಪಿಸಿ ದುದರಿಂದಲೇ ಅವರು ಆ ಕೊನೆಯ ಇತ್ಯಾದಿ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡತಕ್ಕ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಯಿತು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ನಾವು ಈ ದಿವಸ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಜನರ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳೇನು, ಬಡವರ ಜೀವನ ಹೇಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ, ಕಾರ್ಮಿಕರ ಕೊರತೆಗಳೇನಿವೆ, ಆಹಾರದ ಕೊರತೆ ಎಲ್ಲ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ, ಎಲ್ಲ ಬರಬಿದ್ದಿದೆ, ಎಲ್ಲ ಮಳೆಬೆಳೆಗಳಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸ್ವತಃ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬಂದರೆ ಆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಆ ಸರ್ಕಾರದವರ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಒತ್ತಾಯ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ಇದನ್ನು ಮಂಡಿಸಲು ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಿಷ್ಟೇ: ಈ ಶಾಸಕರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸದೆ ಹೋದರೆ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಾಲಿ ಕೈಗೊಂಡಿರತಕ್ಕ ಅನೇಕ ಯೋಜನೆಗಳೇನಿವೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಏನೋ ಒಂದು ಭೂತವೇ ಹೊಕ್ಕಿದೆ ಎಂದು ಜನರು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದರೆ ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೊಂಡು ನಾವೂ ಕೂಡ ಇಲ್ಲಿ ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದೇ ಸ್ವತಃ ಎಂದು ಹೋ ಎಂದು ಕೂಗುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ವಾಸ್ತವಾಂಶಗಳೇನು ಎಂಬುದು ಇಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ವಾಸ್ತವಾಂಶಗಳನ್ನು ತಿಳಿದು ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಈಗ ಕೊಡತಕ್ಕ ಪಗಾರ ಏನೇನೂ ಸಾಲದು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅದನ್ನು 400 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗಾದರೂ ಏರಿಸ ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ.

(ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದಯ್ಯ ಕಾಶೀಮಠ್)

ಇನ್ನು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಶಾಸಕರ ಕುಟುಂಬದವರಿಗೂ ಸಹಾ ಮೆಡಿಕಲ್ ಫೆಸಲಿಟಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಆಂಧ್ರ ಮತ್ತು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ರಾಜಧಾನಿ ನಗರದಲ್ಲಿ ಶಾಸಕರ ಮನೆಯವರು ಉಳಿಯತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮನೆಯ ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೂ ಕೂಡ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಬಾಡಿಗೆಗಾಗಿ ತಿಂಗಳೊಂದಕ್ಕೆ 10-25 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಕೇಳಿರತಕ್ಕದ್ದು ಯಾವುದೂ ಹೊಸದಲ್ಲ. ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೋ ಅದನ್ನೇ ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಈ ದಿವಸ ಮಂಡಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪಾರ್ಷ್ವಪಕ್ಷಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಉದ್ವಿಗ್ನವಾದರೂ, ಅದರಿಂದ ಶಾಸಕರಿಗೆ ಸಗೌರವವನ್ನು 250 ರಿಂದ 400 ಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಯಾವ ಆತಂಕವೂ ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲೂ ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಈ ದಿವಸ ಅನುಸರಿಸಿದ್ದರೆ ಮುಂದೆ ನಮಗೆ ಕಿರಿ ಕಿರಿ ಯಾಗಬಹುದು.

ಇನ್ನು ಶಾಸಕರಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ದಿನ ಭತ್ಯೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈಗ ಕೊಡುತ್ತಿರುವ 16 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು 25 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ನಾವು ಚುನಾವಣೆಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಕಡೆ ಹೋದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ನಮಗೆ ಹೇಗೆ ಅತಿ ಸತ್ಕಾರ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಹಾಗೆ ಅವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಅವರ ಗೌರವ ಮತ್ತು ಅಂತಸ್ತಿಗೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ನಡೆಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಇದನ್ನು 25 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಏರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಶಾಸಕರಿಗೆ ಎಂ.ಎಸ್.ಆರ್.ಟಿ.ಸಿ. ಬಸ್ಸುಗಳಲ್ಲೂ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿಯ ಶಾಸಕರಿಗೆ ದಿನ ಭತ್ಯೆ 25 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟಾದರೆ ಈಗ ಯಾವ ಶಾಸಕರಿಗೂ ಅಷ್ಟು ತೊಂದರೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಬಡವ ಬಲ್ಲದೆ ಎಂಬ ಯಾವ ರಾಜಕೀಯದ ತೊಡಕುಗಳೂ ಇಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟು ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲ ಸದಸ್ಯರಿಗೂ ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುವಂತೆ ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಈ ಮನೋದೇಗೆ ತಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಬೆಂಬಲ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನಾನು ಈ ಮನೋದೆಯನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

[MR. DEPUTY SPEAKER in the Chair]

† ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಸ್. ಶೆಟ್ಟರ್ (ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಈಗ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿರತಕ್ಕ ವಿಧೇಯಕದ ಬಗ್ಗೆ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಏನು ವಿಚಾರ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೂ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ, ಹಾಗೆ ನನ್ನ ಪಾರ್ಷ್ವಪಕ್ಷ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಕೂಡ ಯಾವ ವಿಚಾರವನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೂ ಬಹಳ ಕಠಿಣವಾಗಿದೆ. ಇನ್ನು ಸಂಯುಕ್ತ ದಳದ ಪಾರ್ಷ್ವಪಕ್ಷದವರಿಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಇದೊಂದು ಬಹಳ ಜಟಿಲವಾದ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ನಾನು ಯಾವ ಒಂದು ಪಾರ್ಷ್ವಪಕ್ಷ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೂ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಕಠಿಣವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈ ದಿವಸ ಮಾನ್ಯ ಸಿದ್ದಯ್ಯ ಕಾಶೀಮಠ್ ಅವರು ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ವಿಚಾರವನ್ನು ನಾನು ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ, ಅವರೇನು ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ, ಈ ದಿವಸ ಈ ಸ್ಥಾಲಿರಿಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಂದಿದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಅನುಮೋದಿಸಿದರೆ ಇದರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯೇನೂ ಸದಸ್ಯರಮೇಲೆ ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲ, ಇದರಿಂದ ಯಾವ ಅನಾಹುತಗಳೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದಾಗಿ ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದಿವಸ ಈ ಸ್ಥಾಲಿರಿಬಿಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಹೋರಾಟ ಇದು ಒಂದು ಕಡೆ ಆದರ್ಶದ ಹೋರಾಟ ಅಂದಕೊಂಡರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಇದೊಂದು ಸತ್ಯಾಂಶದ ಹೋರಾಟ ಎನ್ನಬಹುದು.

It is a fight between reality and principle. ಈ ದಿವಸ ನಾವು ಇದನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಅಥವಾ ಯಾವ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸರ್ವವೇಶ ಮಾಡಬಹುದು, ಇಲ್ಲವೇ ಒಂದು ರಾಜೀ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಆರೋಚನೆ ಮಾಡಿ ನೋಡುವುದಾದರೆ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪಕ್ಷಕ್ಕೂ ಒಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ರಾಜಕಾರಣಿಯಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಒಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ಆದರ್ಶವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿಯೂ ಇದ್ದು ವಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಒಬ್ಬ ರಾಜಕೀಯ ಸನ್ಯಾಸಿ ಅಂದರೆ ಅದು ಆ ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯೇ. ಆ ಮಹಾತ್ಮ್ಯ ದೇಶದಲ್ಲರಿತಕ್ಕ ಜನತೆ ಅತ್ಯುತ್ಕಟ ಬಡತನದಲ್ಲರಿವಾಗ, ಕಷ್ಟ ಕಾರ್ಷಣ್ಯಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ನಾನು ಒಂದು ತುಂಡು ಬಟ್ಟೆಯನ್ನೇ ಉಟ್ಟು, ಒಂದು ತುಂಡು ಬಟ್ಟೆಯನ್ನೇ ಕೊಡೆಯುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿ ಅವರು ಕಡೆಯತನಕ ಮೈತುಂಬ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಹಾಕಲೇ ಇಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಅವರು ಒಂದು ಆದರ್ಶಮೂರ್ತಿಗಳಾಗಿ ನಡೆದು ತಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು

ಸಾರ್ಥಕ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಅವರು ಪರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಅಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಧೈರ್ಯವಾಗಿದ್ದರೂ ಅವರು ಆ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಬದಲಾಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಅವರ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದು ಅವರ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ತ್ಯಾಗ. ಅವರು ಸ್ವಾಭಾವಿಕರ ಜೀವನವನ್ನು ಉತ್ತಮ ಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತಮ್ಮ ಸ್ವಸ್ಥವನ್ನೂ ಮುಡುಪಾಗಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಹಾಗೆ ಅವರು ಆ ದಿವಸ ಯಾವ ಯಾವ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು, ಅವರು ಯಾವ ಆದರ್ಶ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸಿದರೋ ಅವುಗಳೆಲ್ಲ ನಮಗೆ ಇಂದಿನ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳಿಗೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ರಾಜಕೀಯ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಹಾಗೆ ಅವರು ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟಿರುವ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಅಥವಾ ಆ ಸಂದೇಶಗಳನ್ನು ನಾವು ಎಲ್ಲರೂ ಈ ದಿವಸ ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ್ದು ಅವಶ್ಯಕ.

ಆದರೆ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಯ್ಯ ಕಾಶಿಮಠ ಅವರು ಈ ಸ್ಯಾಲರಿ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಮೂವ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಾಗ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲೇ ಕೆಲವರು ತಕರಾರುಗಳನ್ನು ಹೂಡಬೇಕಾಯಿತು, ಹೂಡಿದರು. ಆ ತಕರಾರುಗಳನ್ನು ಅವರು ಹೂಡಿದ್ದರೂ ಜಮೆದಗ್ಗಿ ಖುಷಿಯ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಆ ಪರಶುರಾಮ ತನ್ನ ತಾಯಿಯ ರಾಂಡವನ್ನು ಹಾರಿಸಿದಂತೆ ಆ ಸಂಯುಕ್ತರಂಗದವರು ಯಾವ ಸದಸ್ಯರೂ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಬಾರದೆಂಬ ನಿರ್ಧಾರವಿಲ್ಲದರೂ, ಇವರು ಅದಕ್ಕೆ ಎರೋಧವಾಗಿ ಇದನ್ನು ಮೂವ್ ಮಾಡಿಯೇ ಬಿಟ್ಟರು. ಬಹುಶಃ ಇದರಿಂದ ಈ ಮನೆಯ ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಅವರು ಭಾವಿಸಿ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿರಬಹುದು. ಈಗ ಎರೋಧ ಪಕ್ಷದವರಾದರೂ ಏನು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಅವರು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದರೆ-ನಾವಿಲ್ಲ ಹೀಗೆ ಪಗಾರವನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಜನ ಏನುಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಅಷ್ಟು ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿದ್ದರೂ, ಬಹಳ ಬದುಕಿನಿಂದ ಜೀವನವನ್ನು ಸಾಗಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ನಾವಿಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಜೀವನೋಪಾಯವನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಅದು ಸರಿಯೇ, ನ್ಯಾಯವೇ ಎಂಬುದನ್ನೇ ನಾವು ಯೋಚಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ, ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಇಂತಹ ಕಟುವಾದ ನಡವಳಿಕೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತೋರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಂದು ಹೆಚ್ಚು ವೇತನ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಟ್ರೆಜರಿ ಬೆಂಚ್‌ನ ಕಡೆಗಿದ್ದರೂ ಅವರು ತರುವುದಕ್ಕಾಗಲಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದರೇ ತರಬೇಕಾದ ಇಂತಹ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ಅಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರವರಿಂದ ತರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಇದರಲ್ಲಿರುವ ಮುಖ್ಯ ಅಂಶ ಎಂದರೆ, ಕೆಟ್ಟಾಗಿ ಜನಾಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಜನರ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಈ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆನ್ನುವುದು ಇದರಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಅನೇಕವಾದ ಪ್ರಸಂಗಗಳನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸದಸ್ಯರ ಹಿತದ ದೆಸೆಯಿಂದ ಇವೊತ್ತೇನೋ ಜನಗಳ ಸೇವೆ ಮಾಡಲು ಈ ಸ್ಯಾಲರಿಯಿಲ್ಲವನ್ನು ತಂದು ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಮಂದಿ ಈಗ ಇಂತಹ ವೇತನವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿಕೊಡಲು ಎಂದು ಇವೆರಡು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳೂ ಬರುತ್ತಿವೆ ಮತ್ತು ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಎರೋಧಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶಿಧಯ್ಯ ಕಾಶೀಮಠರವರು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಬಿಲ್ಲು ತಂದು ಹೆಚ್ಚು ವೇತನ ಪಡೆಯಲು ಪಾಸುಮಾಡಿಸಿ ಅವರ 1951ನೇ ಇಸವಿಯಿಂದಲೇ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಕೇವಲ ನಾನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ವೇತನ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳುವುದು ಅವರ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದೊಳ್ಳಗೆ ರೋಡ್ ಟ್ಯಾನ್‌ಶೋರ್ಬಿ ಬಹುಗಳಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರು ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಲು ಫೀ ಪಾಸುಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದೂ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಇಂತಹ ಇತ್ತರ ಸಾಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಯಾವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೂ ಇದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಈ ಮನೆಯ ಎಲ್ಲರ ಸದಸ್ಯರ ಹಿತಗಳು ಹಾಗೂ ಬೇಡಿಕೆಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಅವರು ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಜೊತೆಗೆ ಅನೇಕ ಸಂಕಷ್ಟಗಳಿವೆ ಎಂದು ಇದನ್ನು ರಾಜಕೀಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದರೆ ಯಾವ ಸದಸ್ಯರು ಇದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ವೇತನ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಂದಿದ್ದರೂ ಇದರಿಂದ ರಾಜ್ಯ ಪಡೆಯುವವರು ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವವರು ಬೇರೆಮನೆಯ ಇದ್ದಾರೇನೋ ಎಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕಂಠಿಯವರು ಬಹಳ ಸಂಕಟದಿಂದ ಈ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಅವರೇನು ಹೇಳಿದರು, ಅದು ಹೇಗಿದೆ ಎಂದರೆ, ಬಾಳಿಕೆಣ್ಣು ತಿಂದು ಅದರ ಸಿಪ್ಪೆಯನ್ನು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದಾಗ ಅದರ ಮೇಲೆ ಕಾಲಿಟ್ಟು ಜಾರಿ ಸಾಯುವವರು ನಾವು ಮತ್ತು ಜನಗಳಿಂದ ಬಯ್ಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರು ನಾವು.

ಶ್ರೀ ಎ. ಎನ್. ಪಾಟೀಲ್.—ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕಂಠಿಯವರು ಇಲ್ಲಿ ಶಕುನಿಯ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅಷ್ಟೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಸ್. ಶೆಟ್ಟರ್.—ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಎಸ್.ಜಿ.ಒ.ಗಳ ಹಾಗೂ ಇತರ ನೌಕರು ದಾರರುಗಳ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇದೆ, ಹಾಗೂ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇದೆ. ಇದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಸಮನ್ವಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟ್ ಫೆನಿಲಿಟಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಅಲ್ಲಿನ ನೌಕರರುಗಳು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಈಡೇರಿರುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಇವೆಲ್ಲ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನೂ ಹಾಗೂ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನೂ ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಇದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಇವೆಲ್ಲಾ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೂ ಹರಿಹಾರ ಸೂಚಿಸಬೇಕಾದರೆ ಇವಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಹಣ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದ ಬೊಕ್ಕಸಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಇಂದು ಮಂತ್ರಿಗಳ ಪಗಾರವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕಾದರೆ ಸುಮಾರು ಒಂಬತ್ತು ಲಕ್ಷದಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಬರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಸಾಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳ ಪಗಾರವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸುಮಾರು ಮೂರೂವರೆ ಲಕ್ಷದಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚು ಗುತ್ತದೆ. ಎಂದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಲ್ಲಿ ಏನು ಭಾವನೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು.

ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ಸ್ಥಾನಮಾನಕ್ಕಿಂತ ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಶಾಸಕರ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳೇ ಹೆಚ್ಚು ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಶಾಸಕರುಗಳು ಎಷ್ಟೋ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿ ಜನ ಸೇವೆ ಮಾಡಲು ಬಂದಿರುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ನಿಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತೇ ಇದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶಿದ್ದಯ್ಯ ಕಾಶೀಮಠರವರು ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತರುವಾಗ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಂತಹ ಒಂದು ಕಠಿಣವಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಜನಾಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಮನ್ನಣೆ ಕೊಟ್ಟು ತಂದಿದ್ದರೆ ಇದು ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು ಮತ್ತು ಹಾಗೆ ತರಲು ಸಾಧ್ಯವೂ ಇತ್ತು. ಇವೊತ್ತೇನೋ ಒಂದು ಪಗಾರದ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತಂದು ಐದು ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಪಾನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂದು ಮಾಡ ಬಹುದು. ಆದರೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಜನಾಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಮನ್ನಣೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿನ ನನ್ನ ವೈಯುಕ್ತಿಕವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಅತ್ಯಲ್ಪ ಉತ್ಪನ್ನವನ್ನು ನಾವು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ದೊಡ್ಡದೇನಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮ ಉತ್ಪನ್ನವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದೇನೂ ಅಂತಹ ದೊಡ್ಡ ರಾಭವೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ತಂದಿದ್ದೇವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಪಾನು ಸದಸ್ಯರು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಸದಸ್ಯರಿಗೆ 250 ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಇದ್ದುದನ್ನು ಈಗ ನಾನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ತಂದಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ 1,200 ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಪಗಾರ ಇರಬೇಕೆಂದು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಯಾವುದಾದರೂ ಜನರ ಹಿತ ಸಾಧನೆಯಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಯಾರೂ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಎರೋಧ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶಿವಪ್ಪನವರು ಎರಡು ಪಾತುಗಳು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳವಾಗಿ ಒಡಮೂಡಿದೆ. ಯಾವ ಸದಸ್ಯರೇ ಆಗಲೀ ತನ್ನ ಒಂದು ಸ್ಯಾಲರಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಅವರೇ ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತರಬಾರದು ಮತ್ತು ಇಂತಹ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತರುವುದು ಅನಿಚಿತ ಎಂದೂ ಹೇಳಬೇಕು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತರುವುದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶಿದ್ದಯ್ಯ ಕಾಶೀಮಠರವರು ಏಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರು ಎನ್ನುವುದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದು ಸಾಧ್ಯವೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ವಿಚಾರಮಾಡದೆ ಮತ್ತು ಜನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡೆಯದೇ ಇಂತಹ ಒಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ಒಂದು ಸ್ಯಾಲರಿ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ವೇತನಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತರುವುದು ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲವೇನೋ ಎಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಇಂತಹ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯ ಇಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಜನ ಏನನ್ನು ತಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನೂ ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೇ ತರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಜನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಸಂಗ್ರಹವಾದ ಮೇಲೆ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತಂದು ಪಾನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ

†ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ (ಶ್ರವಣಬೆಳಗೊಳ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶಿದ್ದಯ್ಯ ಕಾಶೀಮಠ ರವರು ಮಂಡನೆ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಶಾಸಕರ ವೇತನದ ಏರಿಕೆಯ ಮನೋದೇಯನ್ನು ನಾನು ಎರೋಧರ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇವೊತ್ತು ದೇಶದಲ್ಲರತಕ್ಕವಾಸ್ತವಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅಳತೆ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶಿದ್ದಯ್ಯ ಕಾಶೀಮಠರವರು ಈ ಮನೋದೇಯನ್ನು ಮಂಡನೆ ಮಾಡ ತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇವೊತ್ತು ಜೀವನದ ವೆಚ್ಚ ಹಾಸಿ ಯಾಗಿರತಕ್ಕ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಕಾನಾಸ್ಥಿಟಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕರ್ತವ್ಯ ಎಂಬುವಾಗ ಮತ್ತು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಅನೇಕ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕಾಮಗಾರಿಗಳು ಹೇಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಆದರೆ ಮೇಲೆ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ

ವಿಧಿವಿಧಾನದಿಂದ ಈ ಒಂದು ವೇತನದ ಏರಿಕೆಯಿಂದ ಇಂತಹ ಒಂದು ಸಹಾಯ ಒದಗಬಹುದು ಎನ್ನುವ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ತಮ್ಮ ಮನೋದಯ ಸಮರ್ಥನೆಗಾಗಿ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇವೊತ್ತು ನಾವು ದೇಶದಲ್ಲರತಕ್ಕ ಗೊಂದಲ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹಾಗೂ ಕಷ್ಟದಲ್ಲರತಕ್ಕ ಅನೇಕ ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರ ಮಧ್ಯೆ ಇರುವಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ವೇತನವನ್ನು ಏರಿಕೆಗೊಳಿಸುವುದು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿರತಕ್ಕದ್ದು ನಮ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಇನ್ನೂ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಮಾಡಿದೆ; ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಪರಿಹಾರವನ್ನೇ ದೊಡ್ಡದು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಸಾಹಸವನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ; ಮತ್ತು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಸಮಗಿಂತಲೂ ಕೆಳದರ್ಜೆಯ ಜನರು ಒಪ್ಪತ್ತು ಉಳಿವೇ ಇಲ್ಲದೇ ಅರೆಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ಜೀವನ ಮಾಡುವವರ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ಸಫಲವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇವೊತ್ತು ಸರಕಾರ ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡುವ ಆಶ್ವಾಸನೆಗಳಂತೆ ಕೆಳದರ್ಜೆ ನೌಕರರುಗಳಿಗಾಗಲೀ, ಕಾರ್ಮಿಕರುಗಳಿಗಾಗಲೀ ರೈತ ವರ್ಗದವರಿಗಾಗಲೀ ನೀವು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ ಎಂದು ಸರಕಾರವನ್ನು ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಇವೊತ್ತು ಈ ದೇಶದಲ್ಲರತಕ್ಕ ನೂರಾರು ಜನ ನಿರ್ಗತಿಕರಾಗಿರುವವರ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ವ್ಯಯ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರೆ ಇಂತಹ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳನ್ನು ನಾವೂ ಒಪ್ಪುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಇದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ನಮ್ಮ ಕಷ್ಟಗಳೇ ಹೆಚ್ಚು ಎಂದು ಇದನ್ನು ಮುಂದು ಮಾಡಿ ಇಲ್ಲಿ ಈ ಶಾಸನ ತಂದು ಶಾಸಕರುಗಳ ವೇತನದ ಏರಿಕೆ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವರ್ಷ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವ ರೈತಾಪಿ ಜನರ ಒಳಿತಿಗಾಗಿ ಏನಾದರೂ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಯೇ ಮತ್ತು ಇದರ ಪರಿಣಾಮವೇನಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದೊಂದನ್ನೂ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲು ನಾಲ್ಕನೇ ದರ್ಜೆಯ ನೌಕರರನ್ನು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು, ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಇರತಕ್ಕ ನಾಲ್ಕನೇ ದರ್ಜೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ವಜಾ ಮಾಡುವುದು, ಇನ್ನೂ ಇತರೇ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟು ಆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಂದ ಉಳಿತಾಯವಾಗುವ ಹಣ ಎಷ್ಟು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಹಳ ಚಿಂತಾಜನಕವಾಗಿದೆ ಯೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಅರಿತಿದ್ದೇವೆ. ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ಮುಂದೆ ಮಾಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಯಾವ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿದೆ, ಖಜಾನೆಯಲ್ಲಿ ಹಣವಿಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ರಿಜರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನಿಂದ ಒಪ್ಪಂದವಿಲ್ಲ, ಮುಖಾಂತರ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಹೋದ ವರ್ಷ ನಡೆಸಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದುದನ್ನು ನಾವು ಇನ್ನೂ ಮರೆತಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಕಷ್ಟ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವಾಗ ಶಾಸಕರಾದ ನಾವು ಇಂತಹ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದು ನಮ್ಮ ಅದ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯ. ನಿಜವಾಗಿ ಇವತ್ತು ಜೀವನದ ವೆಚ್ಚ ಹಾಸಿಯಾಗಿರುವುದನ್ನು ಈಗ ಯಾರೂ ಅಲ್ಲಗಳೆಯುವಂತಿಲ್ಲ. ತಿಂಗಳಿಗೆ 250 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಸಿಗುತ್ತದೆಂಬ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಬಂದಿದ್ದರೂ ಮುಂದೆ ಐದು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಜನಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಮಾನ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಬೇಕು. ಹಣ ಎಂದರೆ ಹಣ ಕೂಡ ಬಾಯಿ ಬಿಡುತ್ತದೆಂದು ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಸಾರಿ ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಕಂಠಿಯವರು ಹೇಳಿದರು. ನಾನು ಅವರಿಗೇ ಇದನ್ನು ವ್ಯಂಗ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ಕಂಠಿ (ನ್ಯಾಯ ಶಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಹಣಕ್ಕೆ ಹಣ ಕೂಡ ಬಾಯಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ, ನೀವೇಕೆ ಬಾಯಿ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ಈಗ ಶ್ರೀ ಕಂಠಿಯವರು ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟರಲ್ಲಾ! (ನಗು)

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ.—ಇಂತಹ ಕ್ಷುಲ್ಲಕವಾದ ಆಸೆಗಳಿಂದ ನೀವೇನಾದರೂ ವಿರೋಧಪಕ್ಷಗಳವರ ಬಾಯಿಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸುತ್ತೀವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಬೇರೆ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಕೇವಲ ಕ್ಷುಲ್ಲಕವಾಗಿ 100 ಅಥವಾ 150 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಭತ್ಯೆ ಹಾಸಿ ಮಾಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ವಿರೋಧಪಕ್ಷದ ಜನ ನಿಜವಾಗಿ ಬಾಯಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆಯೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಅದು ನಿಮ್ಮ ದಡ್ಡತನ. ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂಬುದಾಗಿ ನಾನು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಿಜವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಯಿಂದ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಶಾಸಕರು ನಿಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಎದುರಿಸುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ ನೀವು ಮಾಡಬಾರದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ನಮ್ಮ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಜನರು ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಜನರ ಪ್ರೀತಿ, ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಗಳಿಸಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಆರಿಸಿ ಬಂದು ಜನಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅನೇಕರು ಸಾಲಗಾರರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮನೆ ಮಠಗಳನ್ನು ಮಾರಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಜನ ಸೇವೆ ಮಾಡಲು ದೀಕ್ಷೆ ಕೊಟ್ಟು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಜನರು ಎಷ್ಟೇ ಕಷ್ಟ ಬಂದರೂ ಈ ದೇಶದ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡತಕ್ಕ ಅನರ್ಥಕಾರಕ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ)

ನೀತಿಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ಒಂದೇ ಒಂದು ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ದೀಕ್ಷೆ ತೊಟ್ಟು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ.

(Claps from the Opposition Side.)

ಈಗ ನೀವು ೪ ನೋ ಒಂದು ಜಾಲವನ್ನೊಡ್ಡಿ 150 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಶಾಸಕರಿಗೆ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿ, ಏನೋ ಒಂದು ರೀತಿಯ ತಂತ್ರವನ್ನೂ ಕೂಡ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಆ ತಂತ್ರಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗ ಬಾರದೆಂದು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಅರಿತುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮವರು ಅದನ್ನು ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸಿದ್ದಯ್ಯ ಕಾಶೀಮಠ ಅವರು ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಮಂಡಿಸುವಾಗ ಅವರ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನನ್ನ ಮಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀ ಶೆಟ್ಟರ್ ಅವರು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ರಾಜಕೀಯ ಪಿತ್ತಗಳಾಗಿದ್ದಂಥ ಪೂಜ್ಯ ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರ ಜೀವನದ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟ ಆ ಚಿತ್ರಕ್ಕಿಂತ ಮತ್ತೆ ಬೇರೆ ಇನ್ನಾವ ಚಿತ್ರವನ್ನೂ ನಾವು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಒಂದು ಅದರ್ಶ ಚಿತ್ರಕ್ಕಿಂತ ಮತ್ತೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ಒಂದು ಅದರ್ಶ ಚಿತ್ರವನ್ನೂ ಕೊಡುವುದು ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಮಾಡುವ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಇಷ್ಟೇ ಹಣ ಬೇಕೆಂದು ಯಾರೂ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ 400 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಅಂದರೆ ಅದರಿಂದ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ವತಿಯಿಂದ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸಗಳಿಗಾಗಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಅನೇಕ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ವಾಹನಗಳ ಕೊರತೆ ಬಹಳವಾಗಿ ಇದೆಯೆಂದು ಇದೇ ಶಾಸನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಅನೇಕ ಸದಸ್ಯರು ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಿಜವಾಗಿ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದ ಜೀವುಗಳು ಎಷ್ಟೋ ಇವೆ. ಶಾಸಕರಾದಂತಹವರಿಗೆ ಅವರ ನೆರವಿಗಾಗಿ ಇಂತಹ ಜೀವುಗಳನ್ನು ಎರಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೂ ಒಂದು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಒಂದು ವಾರದ ಕಾಲ ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆ ಆಯಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳು ಆಗುತ್ತವೆ. ಈಗ ಒಂದೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಐದಾರು ಜೀವುಗಳು ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದೆಯೇ ಬಿದ್ದಿವೆ. ಅವು ಕೇವಲ ಭೋಗ ಎರಾಸಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಒಡಾಡುತ್ತಾ ಇವೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಒಂದು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಒಂದು ವಾರ ಕಾಲವಾದರೂ ಅವನ್ನು ಶಾಸಕರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ಮೇರೆಗೆ ಸುತ್ತಾಡಿಸಿದರೆ ಆ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಯೋಜನ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಏಜಾನ್ ಮೇಲೆ ಹಣದ ಭಾರವನ್ನು ಹಾಕಿ ಶಾಸಕರ ವೇತನವನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡುವ ಕಾಲ ಇದ್ದಲ್ಲ. ಇದು ಬಹಳ ಅಕಾಲಿಕವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಎದುರಿಗೆ ಬೃಹದಾಕಾರವಾದ ಅನೇಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿವೆ. ಸುಮಾರು 9 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಖರ್ಚುಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ನಾವು 3,95 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಅಪ್ರೋ ಪ್ರಿಯೇಷನ್ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಪಾಸ್ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಇದು ಶಾಸಕರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಇದರಿಂದ ದೇಶದ ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಏನು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಮೂಡಿ ಬರುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಜನತೆ ಈಗಾಗಲೇ ಇವರ ಒಂದು ಆಡಳಿತದಿಂದ ಬೇಡಾರಾಗಿ ಜಿಗುಪ್ಸೆಗೊಂಡು ಇದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರೂ ಸಹ ಇವರಿಗೆ ಶಾಪ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತಂದಿರುವ ನನ್ನ ಮಿತ್ರರು ಈ ಕೊನೆಯ ಘಳಿಗೆಯಲ್ಲಾದರೂ ಅವರ ಕಷ್ಟವನ್ನೇ ಇರಲಿ ಈ ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ತ್ಯಾಗ ಮನೋಭಾವ ಮತ್ತು ಪೂಜ್ಯ ಮನೋಭಾವ ಪಡೆದು ದಯವಿಟ್ಟು ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಭಿನ್ನಹ ಮಾಡಿ ನಾನು ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವೀರೋಧ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—There are two Bills for which 3½ hours have been allotted. The Whips must apply their mind and suggest how best it could be done. I learn there are amendments to the Bills. I do not mind whoever it is, may speak.

† ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಬಿ. ಜ್ವಾಲನಯ್ಯ (ಹಾಸನ).—ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ದಿನ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರುವ ಶಾಸಕರ ವೇತನದ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ನಾನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಸುಮಾರು 14,29,000 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಎಂ. ಎಲ್. ಎ. ಮತ್ತು ಎಂ. ಎಲ್. ಸಿ. ಗಳಿಗೂ

ಮತ್ತು ಈ ಸಭೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಇತರ ಸದಸ್ಯರಿಗೋಸ್ಕರ ನಾವು ಮೊನ್ನೆ ಒಟ್ಟು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೋಸ್ಕರ 17,40,000 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟುಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಈಗ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿರುವ ಮಸೂದೆಯಿಂದ ಮುಮಾರು 28,48,000 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಎಂ. ಎರ್. ಎ. ಮತ್ತು ಎಂ. ಎಸ್. ಸಿ. ಗಳಿಗೆ, ಸ್ಪೀಕರ್, ಚೇರ್ಮನ್, ಹಾಗೂ ಈ ಸಭೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತಹ ವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚುವರಿಯಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮಂತ್ರಿಗಳ ಸಂಬಳಕ್ಕಾಗಿ 34,90,000 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಒಟ್ಟು ಈಗಿರುವಂಥ 31,74,000 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಈ ಮಸೂದೆಯಿಂದ 63,38,000 ರೂಪಾಯಿಗಳಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದೇಶದ ಮುಂದೆ ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಈ ಒಂದು ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತಂದಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೀರ್ತಿ ನಮ್ಮ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಅಫೇರ್ಸ್ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಕಂಠಿಯವರಿಗೆ ಈಗ ದೊರಕಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಅಶಿಸುತ್ವೇನೆ.

ನಾವು ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗುವಾಗ ಮತ್ತು ಬಸ್ ಸ್ಟಾಂಡಿನಲ್ಲಿ ಜನ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಮಾರ್ಕೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಜನ ಏನು ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸಿದ್ದಯ್ಯ ಕಾರ್ಲಮಠ ಅವರು ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರೇ ಕಾರಣ ಎಂದು ಜನರು ಅಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ದೇಶ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಈಗ 20 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಗಾಂಧಿಯವರ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳಿ ಜನತೆಯಿಂದ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಪಡೆದಂತಹ ಈ ಒಂದು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಏನಿದೆ ಇದು ಈ ಒಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಯನ್ನು ಕೇಳುವಂಥಾದ್ದನ್ನು ಚುನಾವಣೆಯ ಪ್ರಣಾಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಆಗ ಜನತೆ ಇದಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಸಾಧಾರಣ ವಾದ ಮನುಷ್ಯನ ಜೀವನ ದುರ್ಭರವಾಗಿರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಸಂಬಳವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಉಚಿತವೇ ಅನುಚಿತವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯವರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಏತಕ್ಕೊಂದರೆ ಇಪ್ಪೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲ. ಯೋಜನೆಗೆ ಹಣವಿಲ್ಲ, ಎನ್. ಪಿ. ಒ. ಗಳಿಗೆ ದುಡ್ಡಿಲ್ಲ, ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಿಗೆ ದುಡ್ಡಿಲ್ಲ, ಪನ್‌ಷನರುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಳವನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ದುಡ್ಡಿಲ್ಲ, ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವುದಕ್ಕೆ ದುಡ್ಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ 31 ರಿಂದ 74 ಸಾವಿರ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಹಣವನ್ನು ಈ ಮಸೂದೆಯ ಮೂಲಕ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೇಳುತ್ತಿರುವುದು ನ್ಯಾಯವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನ್ಯಾಯತಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ತೂಗಬೇಕು ಎಂದು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿ ಒಪ್ಪಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಮಸೂದೆ ಈ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ ನಮ್ಮ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮಿತ್ರರೇ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗರಾರದು. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಶಾಸಕರ ಸಂಬಳವನ್ನು ಜಾಸ್ತಿಮಾಡ ಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆ ಇದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಆಡಳಿತ ಪಕ್ಷದವರ ವತಿಯಿಂದ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹಿತಲಕೆದ ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಶೋಚನೀಯಸ್ಥಿತಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗರಾರದು. ಈ ಮಸೂದೆಗಳನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಸಭೆಯ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಕೇಳುವಾಗ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಸಹ ತಮ್ಮ ಸಂಬಳವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಎದು ನಿಂತುಕೊಂಡಿದ್ದಂತಹ ಒಂದು ತಪಾಷೆಯ ಅಗಿನ ದೃಶ್ಯ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಇವರು ವೆಚ್ಚಮಾಡುತ್ತಿರುವ ರೀತಿನೀತಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಇದು ಈ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಗೌರವವನ್ನು ತರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಜನತೆಯ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಕಳೆದು ಕೊಂಡಿರತಕ್ಕ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಸಂಬಳವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವಂತಹ ಒಂದು ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಸಭೆಯ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ಮಂತ್ರಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಎದ್ದು ನಿಂತುಕೊಂಡಿದ್ದಂತಹ ಒಂದು ದೃಶ್ಯ ಹೇಗಿತ್ತು ಎಂದರೆ ಪ್ರೇತದ ದೃಶ್ಯ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಂತುಕೊಂಡಹಾಗಿತ್ತು. ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ನಾನು ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ನಾನು ಸ್ವತಂತ್ರಪಕ್ಷದ ವತಿಯಿಂದ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಬಂಗಾರಪ್ಪ (ಸೊರಬ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಶಾಸಕರ ಸಂಬಳವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೇ ಅಥವಾ ಬೇಡವೇ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದು. ಇದಕ್ಕೆ ಇದಕ್ಕೆ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಾಗಿ ನಾನು ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಡುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಮಿ ತ್ವೇನೆ. ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ನಮಗೆ ನಾವೇ ಕಾನೂನನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಬಳಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕಂಥ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ನಾವು ಈಗಾಗಲೇ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ.

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಬಂಗಾರಪ್ಪ)

ಈಗ ನಾವು ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳೆಂದು ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳೆನಿಸಿಕೊಂಡಮೇಲೆ ಪ್ರಜೆಗಳ ಹಿತ ಮತ್ತು ಅವರ ರಕ್ಷಣೆ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ಗಮನ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ಇವೊತ್ತು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆರಂಭವಾಗಿ ಬರಮೆಯ್ಯುಂ, ಗುಡಿಸಲುಗಳಲ್ಲದೆ, ಹೆಚ್ಚಿನ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುಗಳಲ್ಲೂ ಕಾಣದೆ ಇರುವಂತ ಜನ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳೂ ಸಹ ಅವರವರ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡಿ ಜನತೆಯ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನು ಅರಿತು ಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವಶ್ಯಕ ಎಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನಗಳು ಎಂತಹ ಕಷ್ಟದೊಳಗಿದ್ದಾರೆ, ಎನ್ನುವ ಒಂದು ಗಂಭೀರವಾದ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಾತ್ರ ಶಾಸಕರ ಸಂಬಳವನ್ನು ಏರಿಸುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಘನ ಸರ್ಕಾರದವರು, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಜನತೆಗೆ ಹಿತವನ್ನು ಬಯಸತಕ್ಕ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದವರು ಅವರವರ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಲಿ. ಅಲ್ಲಿಯ ಜನತೆಯ ಗೋಳಿನ ಹಿನ್ನೆರೆಯನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಶಾಸಕರ ಸಂಬಳವನ್ನು ಏರಿಸುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಲಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಇಚ್ಛೆಪಡುತ್ತೇನೆ. ಇವೊತ್ತು ಅನೇಕ ಇರಾಖೆಗಳನ್ನು ಕಡಿತ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. 7-8 ವರ್ಷ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ವರ್ಗದವರನ್ನು ಕೆಲಸದಿಂದ ತೆಗೆದುಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಅವರನ್ನು ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಹಣದ ಖೋತಾ ಬೀಳುತ್ತದೆ, ಅವರನ್ನು ಕೆಲಸದಿಂದ ತೆಗೆದು ಹಾಕುವುದರಿಂದ ಬರ್ಕು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಪ್ರಶೋತ್ತರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಉತ್ತರ ಕೊಡುವಾಗ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಆ ಹೆರ್ಟ್ ಯೂನಿಟ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಈ ಅಣೆ ಕಟ್ಟನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹಣದ ಅಭಾವ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಉತ್ತರವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಮಿತ ವ್ಯಯವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಎನ್. ಜಿ. ಒ ಗಳು ಎಷ್ಟೋಸಾರಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ ಅವರಿಗೆ ಸಂಬಳವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಯಾರಿಲ್ಲ. ಇಂಥಾ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಜನತೆಯ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾಗಿರತಕ್ಕ ನಾವು ಜಾಸ್ತಿ ಸಂಬಳವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಹೇಳುವಾದ ಪ್ರಸಂಗಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟುಬೀಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇದು ನಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ದಿವಾಳತನದ ಕಡೆಗೆ ಒಯ್ಯುವ ಒಂದು ಮಹಾ ದೊಡ್ಡ ಹೆಜ್ಜೆ. ಆದಕಾರಣ ಪ್ರಜೆಗಳ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಎನಿಸಿಕೊಂಡಿರುವವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಹುಪಾರಿನಿಂದ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಬಡಜನತೆಯ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನು ಗೋಳವನ್ನು ತರೆಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಾತ್ರ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗ ನಾವು ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅಮೇರಿಕಾದಿಂದ ಗೋಧಿಯನ್ನು ತರುತ್ತೇವೆ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದ ತರುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅವರಿಂದ ಸಾಲವನ್ನು ತರುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆ ಸಾಲವನ್ನು ತೀರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹಣವಿಲ್ಲ. ಇಂಥಾ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಶಾಸಕರ ಸಂಬಳಗಳನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ನ್ಯಾಯವೇ? ಚುನಾವಣೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜನಗಳಿಗೆ ನಾವು ಹೊಟ್ಟೆತುಂಬ ಅನ್ನ, ಮೈತುಂಬ ಬಟ್ಟೆ, ವಾಸಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಜನತೆಗೆ ಆಶ್ವಾಸನೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಆ ಆಶ್ವಾಸನೆಯನ್ನು ಜನತೆಗೆ ಈಡೇರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಾ. ಆ ರೀತಿ ನೀವು ಜನತೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಮಾತನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಮ್ಮ ಸಂಬಳಗಳನ್ನು ಏರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚಿಸುವುದೋಗೊ. ಬಡ ಜನತೆಯ ಗೋಳವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ದಾರಿಮಾಡಿ ನಾವು ನಮ್ಮ ಸಂಬಳಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ನಾವು ಜನತೆಗೆ ಕೊಟ್ಟ ವಚನವನ್ನು ಮುರಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಮಾನ ಮರಾಠೆಯೂ ಹೆಚ್ಚುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಈಗ ಶಾಸಕರಿಗೆ ಸಂಬಳವನ್ನು ಏರಿಸುವುದನ್ನು ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಕೈಬಿಟ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾಲ ಬಂದಾಗ, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮವಾದಾಗ ನಾವು ಹೆಚ್ಚು ಸಂಬಳವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡೋಣ. ಆದರೆ ಈಗ ಮಾತ್ರ ಅದು ಬೇಡ, ಎಂದು ನಾನು ಶಾಸಕರ ಹಾಗೂ ಈ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತೇನೆ. ಈ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ಸಫಲ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟರೆ ಜನತೆಗೆ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿದ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಜನತೆಗೆ ನಾವು ಕೊಟ್ಟ ವಚನವನ್ನು ಮುರಿದ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಕಾನೂನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಡುವುದು ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಾನು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri V. N. PATIL (Humnabad).—Sir, the Bill is before us at a juncture when we are postponing most of our development plans and hardly the ink is dry on the order retrenching 1500 N.G.Os, you have brought this Bill. The reason given is economy. What is this? When we are effecting economy on the one side, it is rather unbecoming on the part of the Treasury Benches to give implied or express consent to such a Bill. It is a black Bill and it will not enhance the prestige of this House. I have got nothing against the mover of the Bill Sri Siddaiah Kasimath who is our colleague and a Member of the Opposition. But unfortunately he has been induced by the Treasury Benches and when I am referring to 'inducement', the Hon'ble Minister for Parliamentary Affairs immediately feels that that reference is to him because it is not Mr. Siddaiah Kasimath who is actually moving the Bill but the spirit behind him is the Minister for Parliamentary Affairs. The Minister for Parliamentary Affairs should have moved it if he had the moral courage and got it passed. Instead of doing that, he has stabbed us in the back by selecting one of our colleagues to move it. By doing so, he has kept a gun on the shoulders of Sri Siddaiah Kasimath pointing towards the Opposite side. I earnestly request my colleague Sri Siddaiah Kasimath to withdraw the Bill in the best interests of the State. The people outside will not excuse us at this juncture if we pass this Bill. When the people from taluka places are asking for degree colleges, we say 'No' to them. When they ask for an Engineering College, we say 'No' to them; when they ask for Medical College, we say 'No' to them; when they ask for irrigation dams, we say 'No' to them; in fact, for whatever they ask we say 'No'. But for paying enhanced salaries for ourselves we say 'Yes', not merely 'Yes' but a fortified 'Yes'. If we go into our past history, we will see that when Mohamud Gazni used to invade India he never used to bring the army first. First there will be a herd of cows and behind that will be the Arabs. Similarly, my learned Friend, the senior Congress Member from whom I have to learn so many things but not this thing, has tabled an amendment to this Bill which says that those who do not wish to have the benefit of this increase in salary may forego it. It is just like the much publicised Bhoodan Movement wherein the so-called vested interests have donated lands which are to be distributed to landless cultivators. The lands which they have donated are such rotten lands on which nothing can be grown. We never expected we are going to get Rs. 400; we have not come here for demanding Rs. 400 for ourselves but we have come here to put forth the grievances of the people, to fight for their just causes and give constructive suggestions to the Government. We expected the Treasury Benches, if they honestly feel so to pilot this Bill but instead of doing that they have chosen one of our colleagues through the backdoor method to pilot it. They have put us in the position of having to fight with our own colleague. So, the point is whether we should fight with our own colleague or fight the tendency which they have injected in him. It will be one of the blackest

(SRI V. N. PATIL)

day if this self-serving Bill is allowed to be passed without protest. I being a member of the Communist Party will be failing in my duty if I don't oppose this Bill and the opposition collectively opposes it. Hundreds of houses have been burnt down in my area due to accidental fire. When relief is asked the relief is not yet given. Another thing is since the last 8 days there have been abnormal rains. For the first two months there were no rains and as a result the kharif cultivation has been delayed by one and a half months. Now, even if the cultivators rise to the occasion they can hardly cultivate. So, in spite of the nature being bountiful, the people are in a semi-starvation state. This being the condition of our agriculturists, with what face can we support this Bill which seeks to enhance our salaries? I simply fail to understand what, except selfishness could prompt the Treasury Bench to be so enthusiastic in trying to get this Bill passed without having the moral courage to pilot and to face the consequences. The people have chosen the Vidhan Soudha as their venue for staging their protests by hunger strikes because they want the Opposition Members and the ruling party members to see with their own eyes their difficulties and expect us to strive honestly, to redress their grievances. The Government Electric Factory workers are on hunger strike demanding interim relief. It is due to the support of the people outside that we are here to do every thing to improve their lot. Press comments have started coming : ತನ್ನ ಕೊಟ್ಟ ಪಾಡಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. "ಉರು ಸುಟ್ಟರೆ ಹನುಮಪ್ಪ ಕೊರೆಗೆ"...ಎಂಬ ಹಾಗೆ.

These are the words used about the legislators. They have put their faith in us and let us not betray them. We may all join together and unitedly move such a Bill as and when we all feel the people's lot has improved, and they are happy by their better living standard, but this is not the time for doing that. Now, the burden which the people are bearing on their shoulders is beyond their limit. Such being the case, it is rather unthinkable on our part to lend our support to this Bill. Keeping in mind the duty which the hon'ble Member Siddiah Kasimath owes to the people who have elected him I appeal to him to be kind enough to withdraw this Bill. We have come here to serve the people of the State, and not to claim a pound of their flesh when there is none, such enhancement in our salaries. I therefore oppose this self-seeking black Bill most vehemently and once again request my colleague to withdraw the Bill. It is on account of the blessings of the Hon'ble Minister for Parliamentary Affairs that, he is piloting this Bill and the Hon'ble Minister is laughing at the pitiable condition in which he has left him. I thank you, Sir, for having permitted me to participate in the debate.

SRI S. R. BOMMAI (Kundgol).—Mr. Speaker, Sir, the P... before the House raises a very fundamental question of principles. We agree that the present salary of the legislators is not sufficient to function as a real

representative of their constituencies. I also agree that we have to move throughout the State and see what developments the Government have made and what are the defects therein, study them through our contact with the people and also develop our own political parties. But, Sir, the fundamental question is whether politics is a profession. If we make politics as our profession, then this country has no future. I am one of those who believe that every individual must have a profession and must earn his livelihood by honest means. Then as a citizen of this country he owes a duty to the State to participate in politics and the administrative affairs of the State. But first we must do our duty and have a profession and then only we must do our duty to the State by entering politics. I am a firm believer that one must have a profession through which he should earn his livelihood. Such a man needs no money from any public sector or State for his activities in politics. Otherwise he should be a saint like Gandhiji or some millionaire like Birla. Otherwise a politician without a profession is bound to be corrupt. I say this with all the emphasis at my command. Therefore one must have a profession. In that connection I would only submit to the House that we should curtail the number of working days here and see that we complete the business in as short a time as possible so that members can go back to their constituencies and attend to their professions and earn their bread and then work in politics. This should be the duty of every legislator. I would agree that free transport and medical facilities should be given to members because they have to move throughout the State and also understand the problems of the people. But so far as salary is concerned, I do agree that this sum of Rs. 400 also is not sufficient in these days. So by increasing the salary the financial problem of the legislator is not solved. So in principle I oppose this Bill.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಎ. ಚನ್ನೇಗೌಡ.—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಯವರೇ, ಈ ದಿವಸ ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಿಧಯ್ಯಕಾಶೀಮಠ ಅವರು ತಂದಿರತಕ್ಕ ಮನೋವೆಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಾ ಆ ಬಗ್ಗೆ ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದು ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಈ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನವರು ನಾಪು ಗಾಂಧಿ ಜಿರಸ ಪುತ್ತರು, ಅವರಂತೆ ಸರಳ ಜೀವನ ನಡೆಸಬೇಕು, ಉದಾತ್ತವಾದ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಕೂಡಿರಬೇಕು, ಹೆಚ್ಚಿನ ಖರ್ಚನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು ಮತ್ತು ಸೇವಾ ಮನೋವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ರಾಕ್ಷೀಯವನ್ನು ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾನು ಆಗ ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗನಾಗಿದ್ದೆ. ಮೈಸೂರಿಲ್ಲರವ ನುಬ್ಬರಾಯನ ಕೆರೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಗಾಂಧೀಜಿಯ ಜಿರಸ ಪುತ್ತರು ಭಾಷಣ ಮಾಡುತ್ತ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು : ಸರ್ ವಿರ್ಜಾ ಇಸ್ಕಾಯಿರ್ ಅವರು ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಮೊದಲಯಾರ್ ಅವರುಗಳು ತಿಂಗಳಿಗೆ 5 ರಿಂದ 7 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಂಬಳ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ನಮಗೆ 500 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಅವರಿಗಿಂತ ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಸರ್ಕಾರ ನಡೆಸುತ್ತೇವೆ, ಇವರು ದೇಶದ ಹಣವನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ನಾಪು ಗಾಂಧೀಜಿಯ ಭಕ್ತರು, ಸರಳ ಜೀವಿಗಳು, ನಮಗೆ ತಿರುಗಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸೈಕಲ್, ಕೂಡ ಇಲ್ಲ, ಯಾರಾದರೂ ನಾರ್ಕಾಟ್ ಕೂಡಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆ ರೈಲಿಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಮುಂತಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದವರು ಈ ದಿನ ತಿಂಗಳಿಗೆ 250 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಸಾಲುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು, ಅದೂ ವಿರೋಧಪಕ್ಷದ ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರ ಮೂಲಕ ಈ ಮನೋವೆಯನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈಪ್ರಯತ್ನ ಶುದ್ಧ ಅವಹೇಳನಕಾರಿ ಎಂದು ಹೇಳ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸೇವಾ ಮನೋವೃತ್ತಿ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ಹಾಳಾಗುತ್ತವೆ. ಈ ದಿವಸ ಬಡಶೋಧನೆ ಬೆನ್ನಿನ ಮೇರೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಾರವನ್ನು ಈ ಮನೋವೆಯ ಮೂಲಕ ಹೊರಿಸಿ, ಅವನ ಬೆನ್ನಮೂಳೆಯನ್ನು ಪುಡಿ ಪುಡಿ ಮಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ

(ಶ್ರೀ ಎನ್. ಎ. ಚನ್ನೇಗೌಡ)

ಹೊರಟಿದ್ದೀರಿ. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ವಿಷಾದವಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವ ಒಂದು ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ 250 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಂಬಳವನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದೆಯೆಂಬುದೂ ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಈ ಸಂಬಳದವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವಿರಿ ಎಂಬುದೂ ಗೊತ್ತಾಗಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಜನರ ಜೀವನವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಬಹಳ ಕನಿಷ್ಠ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವರು ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ದಿನಕ್ಕೆ ಎರಡು ಹೊತ್ತು ಊಟ ಸರಿಯಾಗಿ ನಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಬಹುಜನರ ವರಪಾನ ವರ್ಷಕ್ಕೆ 250 ರೂಪಾಯಿ ಕೂಡ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂದಮೇಲೆ ಈ ಸದಸ್ಯರುಗಳಿಗೆ ಈಗ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಬರುತ್ತಿರುವ 250 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಸಾಲುವುದಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಅದಕ್ಕಿಂತ ದುರಾಸೆ ಮಾತು ಬೇರೆ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಮನೋದಯನ್ನು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸುವಾಗ, ಸದಸ್ಯರುಗಳ ಹೊಸ ವೇತನವನ್ನು ನಿಗದಿಮಾಡುವಾಗ ಆ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶೇಷ ಕಾರಣ ಸನ್ನಿವೇಶ ಏನಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸಭೆಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು: ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸುವಾಗ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಪೂರ್ಣ ಕಾಲದ ಆಫೀಸರ್‌ಗಳೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಇವರಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಹಣ ಜನಜೀವನ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಈ ಸಂಬಳ ಸದಸ್ಯನ ಮೂಲ ಆದಾಯವಾಗಬಾರದು.

“Whether a member is wholly dependent on his salary and allowances and whether this should be regarded as virtually full-time or professional in nature.”

ಈ ಎರಡು ಅಂಶಗಳನ್ನು ನಿಷ್ಕರ್ಷೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತ ಸದಸ್ಯರು ಈ ಸದಸ್ಯತ್ವವನ್ನೇ ಜೀವನಾಧಾರ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಬೇರೆ ಕನಡು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಈ ರಾಜಕೀಯಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವವರೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸದಸ್ಯರೂಕೂಡ ಈ ಸದಸ್ಯತ್ವವನ್ನು ಉಪಕರಣವಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಇದರಿಂದ ಬರುವ ಸಂಬಳವನ್ನೇ ಆಧಾರವಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದು, 1911ರಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್‌ನ ರಾಯಡ್ ಜಾರ್ಜರು ಕೆಲಸಕಾರ್ಯದ ಮೇಲೆ ಸಂಬಳವನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕಠಿಣಿ ಹೇಳಿದರು. ಅದು ಎಷ್ಟಿರಬೇಕೆಂದರೆ.

To maintain himself comfortably and honourably, but not luxuriously.”

ನಮ್ಮ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಂಬಳವಿರಬೇಕು. ಆ ಸಂಬಳವನ್ನೇ ಮೂಲ ಆದಾಯವಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಾರದೆಂದು ಹೇಳಿದರು. 1964ರಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್‌ನ ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿಗಳು ಅಲ್ಲಿಯ ಸದಸ್ಯರ ಸಂಬಳಗಳನ್ನು ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಲು ಒಂದು ಕಮಿಷಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದರು. ಅವರು ಶ್ರೀ ಕಾರಿಯವರಂತೆ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದಯ್ಯ ಕಾಶೀವಾಠ ಅವರ ಮೂಲಕ ಬಿಲ್‌ನ್ನು ಮೂವ್ ಮಾಡಿಸಿದಂತೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಒಂದು ಕಮಿಷಿಯನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಿ, ಆ ಕಮಿಷಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಒಬ್ಬ ಚೇರ್‌ಮನ್, (Mr. Lawrance) ನ್ಯಾಷನಲ್ ಇನ್‌ಕಂ ಕಮಿಷನ್‌ನ ವೈಸ್ ಚೇರ್‌ಮನ್‌ನರು ಮತ್ತು ಒಬ್ಬ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಪ್ರೊಫೆಸರ್‌ರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದರು. ಆ ಕಾಲದ ಜೀವನ ಮಟ್ಟವನ್ನು ನೋಡಿ ಎಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಅವರು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿ ಬಹಳ ಕನಿಷ್ಠವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದರು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಜನಜೀವನ ಮಟ್ಟವನ್ನು ನೋಡದೆ, ಜನರ ಕಷ್ಟ ಕಾರ್ಪಣ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡದೆ. ಸಂಬಳ ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಚುನಾವಣೆಗೆ ಮುಂಚೆ ಇವರು ತಮ್ಮ ಸಂಬಳಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆಂದು ಜನತೆಗೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದವರೇ ತಮ್ಮ ಸಂಬಳಗಳನ್ನು 4,000 ರೂಪಾಯಿ ಬೇಕಾದರೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಅಧಿಕಾರದ ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಮೂಲ ಕಾರಣರು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕಂಠಿಯವರೇ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಈಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ವ್ಯಸನವಾಗುತ್ತದೆ. ಮೊನ್ನೆತಾನೆ ಮಾನ್ಯ ಆರ್ಥಿಕ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬಡ್ಡೆಟ್ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ನಮಗೆ ಹಣಕಾಸಿನ ಶೋಧರೆ ಬಹಳವಿದೆ, ಈಗಿರುವ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಶ್ರೀ ಎಲ್ಲರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀಲರು ಕರೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವುದಕ್ಕೆ ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ರಿಪೇರಿ ಮಾಡಿಸಲು ಹಣವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಶ್ರೀ ಜತ್ತಿಯವರು ಅಹಾರದ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಇಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅಂದಮೇಲೆ ಇವರುಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಂತೆ ಸದಸ್ಯರುಗಳ ಸಂಬಳ ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆಯೇ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಪೈಪ್‌ಲೈನ್, ವೇಡ್‌ಪೈಪ್ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಫಿಟ್‌ಪೈಪ್ ಅಗಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ಕಡೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮಿತವ್ಯಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರನ್ನು ಕೆಲಸದಿಂದ ತೆಗೆದುಹಾಕಿ ಇತರ ಖರ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿ 3 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮಿಗಿಲುತೀರಿಸುವುದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಆದಾಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಈ ನೀತಿಯ ಒಂದು ಮನೋಧರ್ಮವನ್ನು ತರುವುದು ವಿಪರೀತವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ದಿನದ ನ್ಯೂಸ್ ಪೇಪರ್‌ನಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಪರ್‌ಫಾರ್ಮೆನ್ಸ್ ವರಮಾನ ಇಳಿಯುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದು ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ. ಕೇಂದ್ರದ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಒಂದು ಕಡೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಹೇಳಿದರು: ಈಗ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ "ರಿಸೆಸ್" ಅಲ್ಲ, ಡಿಪ್ರೆಷನ್ ಪರಂಭವಾಗಿದೆ ಎಂದು. ಮುಂದೆ ನಾವು ಆಶಾದಾಯಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ, ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಪ್ರೊಡಕ್ಷನ್ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು. ಅಲ್ಲದೆ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಕಟ್ಟಿದ ಮತ್ತು ದೇಶಿಯ ಮತ್ತು ಪರದೇಶಿಯ ಸಾಲ ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ಡಿಪ್ರೆಷನ್ ಬಂದರೆ ಈಗ ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆ ಕೊಡುವುದರ ಬದಲು ಅದೇ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಬಂದರೂ ಬರಬಹುದು. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಮನೋಧರ್ಮ ಹಿಂದೆಯೇ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಸಂಬಳ ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಮನೋಧರ್ಮ ಬಂದಿರುವುದು ಬಹಳ ಅನುಮಾನಕ್ಕೆ ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಸಚಿವರು ತಮ್ಮ ಸಂಬಳ ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರವೇ ಸದಸ್ಯರ ಸಂಬಳವನ್ನು 250 ರಿಂದ 400 ರೂ.ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ತಮಗೆ 3,000 ರಿಂದ 8,000 ರೂಪಾಯಿವರೆಗೆ ಆದಾಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂದು ಅಂದುಕೊಂಡು ಈ ಮನೋಧರ್ಮ ಬೆಂಬಲ ಕೊಟ್ಟು ಜನತೆಗೆ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಈಗ ಇನ್ನೂ ಕಾಲ ಮೀರಿಲ್ಲ. ಎರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀಮನ್ ಸಿದ್ದಯ್ಯ ಕಾಶೀಮಠ ಅವರು, ಎರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಒಗ್ಗಟ್ಟು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಈ ಮನೋಧರ್ಮವನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ಪಾಟೀಲ್.—ನಮ್ಮ ಸಭಾಸತಿಗಳೇ, ಶಿರಹಟ್ಟಿಯ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು ನಮ್ಮ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ತಂದಿರತಕ್ಕಂಥ ಈ ಮನೋಧರ್ಮವನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ಎರೋಧಿಸುತ್ತಾ ಕೆಲವಾರು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಇವತ್ತು ನನ್ನ ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರ ಮಾತು ಕೇಳಿದಾಗ ನನಗೆ ಏನು ಅನಿಸಿತು ಅಂದರೆ, ಇಂದು ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟ ಕಾರ್ಪ್ಪಣ್ಯ ಹೆಚ್ಚಿದೆ, ಖರ್ಚು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದೆ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ 250 ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳ ಇರುವುದು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲ, ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ, ಅದುದರಿಂದ ಸಂಬಳ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದರು. ಸತ್ಯವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಅನುಭವದಿಂದ ಈ ಸಂಬಳದ ಹಣ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದರು. ಈ ಸಂಬಳವನ್ನು 250 ರಿಂದ 400 ರೂಪಾಯಿ ಮಾಡಿದರೆ ಸದಸ್ಯರ ಅಡಚಣೆಗಳು ನಿಗುತ್ತವೆಯೇ? 400 ರೂಪಾಯಿಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಇವರ ಎಲ್ಲ ತರಹದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯಿಂದ ನಡೆಸಲಿಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ? ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ 900 ರೂಪಾಯಿ ಸರ್ಕಾರ ಹಾಗೂ ಬಗಾರ ಕೂಡಿ ಎರಡು ಮೂರು ಸಾವಿರ ಸಿಕ್ಕರೂ ಸಹ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ಎಷ್ಟು ಹಣ ಹೆಚ್ಚು ಕೊಡುತ್ತೇವೋ ಅಷ್ಟೂ ಹೆಚ್ಚು ಆತೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಈ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲಕ್ಕೆ ನಾನು ಅಪ್ಯಾಹನ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ನುಮ್ಮನೆ ಆರೋಪಣೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ನಿಮ್ಮ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿರುವ ಒಬ್ಬರು ಇಂಥ ಮನೋಧರ್ಮ ತಂದಿದ್ದರೆ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ನಮ್ಮ ದುರದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನು, ಎರೋಧ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿರುವ ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದು ಅವರಿಂದ ಈ ಮನೋಧರ್ಮ ತಂದಿದ್ದೀರಿ. ಇದಕ್ಕೆ ರಾಜಕಾರಣಿಕಾರ್ಪ್ಪಣಿಕಾರಾದ ನಿಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿ ಮತ್ತೆಗೆ ನಿಮ್ಮ ಚಾಣಾಕ್ಷ ನೀತಿಯನ್ನು ಅಭಿನಂದನೆ ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ ನೀತಿಯನ್ನು ಬಿಡದೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಇಂದಿನ ಪ್ರಜಾವಾಣಿಯ ಪೇಪರಿನಲ್ಲಿರುವ ಎಡಿಟೋರಿಯಲ್ ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಶಾಸಕರೂ ಓದಿ ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ನಿಮ್ಮ ಚಾಣಾಕ್ಷ ನೀತಿ ಗೊತ್ತಿದೆ. ನಿಮಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಇದೆ ಎಂದು ಸಂಬಳ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ನ್ಯಾಯವೇ? ಇದು ನೀತಿಯೇ? ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಉಳಿದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡುವುದು ಈಗ ಬೇಡ. ಹಿರಿಯರಲ್ಲಿರುವ ಸೇರಿ ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ಇಂದಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರ ಸರ್ಕಾರ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸರಿಯೇ? ಇಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ? ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯ ಬಡ ಶಿಕ್ಷಕರ ಸಂಬಳ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಬೆಳಗಿನಿಂದ ರಾತ್ರಿ ಒಂಬತ್ತು ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ ಬಾಗಿಲು ಕಾಯುವ ಶಿಪಾಯಿಗೆ ಸಂಬಳ ಜಾಸ್ತಿ ಕೊಡಿ ಅಂದರೆ ಹಣವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರ ಸಿಕ್ಕಿದೆ ಎಂದು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಮನೋಧರ್ಮವನ್ನು ತಾವೇ ತಂದಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಡ ಎಂದು

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ಪಾಟೀಲ್)

ಅನ್ನುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರ ಪೂಲಕ ಇದನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದರ ಹಿಂದೆ ಏನು ಇದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸದಸ್ಯರ ಹಿತ ಸಾಧನೆ ಮಾಡುವುದು ಇದರಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೆ ಅವರನ್ನು ಅಭಿನಂದನೆ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಆ ರೀತಿ ಇಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಈ ಮನೂಬೆ ತಂದಿರತಕ್ಕಂಥ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಇದನ್ನು ತೀವ್ರ ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಯಾಕಂದರೆ, ಅವರು ಯಾವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ಮನೂಬೆ ತಂದಿದ್ದಾರೋ ಆ ಉದ್ದೇಶ ಸಾಧನೆಯಾಗರಾರದು. ಸದಸ್ಯರ ಹಿತ ಸಾಧನೆಯಾಗುವ ಹಾಗೆ ಇದ್ದರೆ 500 ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳ ಕೇಳಬಹುದು ಮತ್ತು ಆ ರೀತಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡೋಣ. ಆದರೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೋರಾವಳಿಯವರು ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿ ತರತಕ್ಕವರಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಈ ಮನೂಬೆಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವ ಸದಸ್ಯರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಬಳದ ಹಣ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು ಎಂಬ ಹಿನ್ನೆರೆಯಲ್ಲಿ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಅವರು ತರತಕ್ಕವರಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಇಷ್ಟೇ. 250 ರೂಪಾಯಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳತಕ್ಕಂಥ ಸದಸ್ಯರು ಇದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವರು ಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವವರು ನಹ ಇದ್ದಾರೆ. ಸೋಷಿಯಲ್ ವರ್ಕ್ಸ್‌ಗಳು ತಿಂಗಳಿಗೆ 15 ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ದೇಶ ಸೇವೆ ಮಾಡಿ ಇವರನ್ನು ಇಲ್ಲ ತಂದು ಕೂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಸಮಾಜ ಸೇವೆ ಮಾಡುವ ಜನಕ್ಕೆ ಕೊರತೆ ಇಲ್ಲ. ಸಮಾಜ ಸೇವೆ ಮಾಡುವವರಿಗೆ 250 ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳವಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ನಿೀವು ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತೀರಾ? ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣ ಬರ್ಚು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇವರಿಗೆ ಬಡತನ ಅಡ್ಡಿ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಚುನಾವಣೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಮಗೆ 400 ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳ ನಿಕ್ಕುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರು ಇಂಥ ಮನೂಬೆ ತರಬಾರದು. ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಮಾತು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೋಟಾಳಿಯವರು ತರತಕ್ಕ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಇದೆ ಗೊತ್ತಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಮನೂಬೆ ಅಂಗೀಕಾರವಾಗಿ ಸಂಬಳ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲ ಸದಸ್ಯರೂ, ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ನಮ್ಮ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಎಲ್ಲ ಸದಸ್ಯರೂ, ನಹ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಸಂಬಳ ಪಡೆಯಬೇಕು, ಅದಕ್ಕೆ ದುಃಖ ಪಡಬಾರದು ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಸಂಬಳ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳತಕ್ಕಂಥವರು ಹೆಚ್ಚು ಸಂಬಳದ ಹಣ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬೇಕಾದರೆ ಅದನ್ನು ಬಡವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡಿ, ಬಡವರ ಕರ್ಯಾಣವನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಿ. ಅದೇತ ಪಕ್ಷದವರಿಗೆ ಬಡವರ ಕರ್ಯಾಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

(voice : Hear ! Hear !)

[MR. SPEAKER in the Chair]

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ಪಾಟೀಲ್.—ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಒಂದು ವೇಳೆ ಈ ಮನೂಬೆಯನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಈ ಮನೂಬೆಯನ್ನು ಪಾಸು ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಸಂದರ್ಭ ಬರಬಹುದು. ಈ ಮನೂಬೆ ಯಲ್ಲಿಯ ಕಲಮುಗಳನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡುವಾಗ ತತ್ಯಕ್ಕೆ ನೀತಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ನಾನು ವಿರೋಧ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಹಣದ ಆಶೆಗಾಗಿ ಈ ಮನೂಬೆಯನ್ನು ಯಾರೂ ಒಪ್ಪಬಾರದು. ಈಗ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಸೌಕರ್ಯ ಸರಿಯಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಸಂಬಳದ ಹಣ ಕಡಿಮೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಇದ್ದರೆ, ಸದಸ್ಯರು ತ್ಯಾಗ ಮನೋಭಾವನೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಜನ ಸೇವೆ ಮಾಡುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಶಾಸಕರಿಗೆ ಮನೆಯ ಚಿಂತೆ ಸಂಸಾರದ ಚಿಂತೆ ಇದ್ದರೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಅಂಥ ಸೌಕರ್ಯ ಒದಗಿಸುವ ವಿಚಾರ ಈ ಮನೂಬೆಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಇಂಥ ಒಂದು ವಿಚಾರ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರು ಮನೂಬೆ ತಂದಿದ್ದರೆ ಅದು ಹೆಚ್ಚು ಶಾಫುನೀಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹಣದ ಆಶೆಗಾಗಿ ಮನೂಬೆಯನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಡುವುದು ನೂಕುವಲ್ಲ, ಅದುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ವಿರೋಧ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಅದೇತ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರು ನುಮ್ಮನೆ ಇದ್ದಾರೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅವರು ಬೆಂಬಲ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು ಇದನ್ನು ಮತಕ್ಕೆ ಹಾಕಿದಾಗ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಹಿತ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಮನೂಬೆಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರು ಇದನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿ ಅಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಉತ್ತರ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲ ಗೌಡ (ತೀರ್ಥಹಳ್ಳಿ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಪರಿಶೀಲನೆಗಾಗಿ ಇರತಕ್ಕ ಈ ವಿಧಾನ ಮಂಡಲದ ಸದಸ್ಯರ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳ ಮನೂವೆಯನ್ನು ನಾನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಖಜಾನೆಯ ಕನಪಾತ್ರವನ್ನು ಪಹಿಸಿದಂಥ ಒಬ್ಬ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಏಕವಾಗಿ, ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತು, ನಗುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅವರು ಏನೋ ದಿಗ್ವಿಜಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ನಿಜಕ್ಕೂ ತಮ್ಮ ದಿವಾಳಿಕೋರತನವನ್ನು ಮತ್ತು ದೇಶ ಸೇವೆಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಹೊಚ್ಚಿ ಪಾಡನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಮಾಡುವ ಒಂದು ನೀತಿಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅವರು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಇನ್ನು ಯಾವ ನೀತಿಯನ್ನೂ ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

Sri S. D. KOTHAWALE.—I raise a point of order, Sir. If I have heard the Hon'ble member correctly, he referred to the Minister as "Khala Nayaka" and I think it is highly unparliamentary. To attribute such motive to the Minister or calling him as villain is absolutely unparliamentary. I request the Chair to give a ruling on this and also I request you to expunge the word from the records.

Mr. SPEAKER.—I will look into the Dictionary and study myself and then give a ruling.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲ ಗೌಡ.—ಎರಡು ಮನೂವೆಗಳನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಒಮ್ಮೆಯೇ ಈ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಕಾನೂನು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಒಬ್ಬ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸದಸ್ಯರು ನಮಗೆ ಕೇಳುವಹಾಗೆ ಹೇಳಿದರು, ಈ ಮನೂವೆಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸತಕ್ಕವರು ಅಪ್ರಾಮಾಣಿಕರು ಎನ್ನುವ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು. ಅವರಿಗೆ ದುಡ್ಡು ಬೇಕು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಾರೆ ; ನಾವು ನೋಡಿ ದುಡ್ಡು ಬೇಡ, ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತಿದ್ದೇವೆ, ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ನಾನು ಈ ಮನೂವೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕವಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಹೊರಗಡೆ ಕೆಲವು ಟೀಕೆಗಳನ್ನು ನಾನು ಕೇಳಿದೆ, ಇವರು ದೇಶ ಸೇವಕರಲ್ಲ, ದೇಶಸೇವೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿರುವವರಲ್ಲ, ಬಾಲ ಜೇಬನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟವರು, ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರು ತಮ್ಮ ಅಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜೇಬು ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟವರು ಎನ್ನುವ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಅವರು ಹೊರಗಡೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾನಾ ಮೂಲಗಳಿಂದ ನಾನಾ ರೀತಿಯ ಟೀಕೆಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಇಂಥ ಒಂದು ದುಸ್ಥಿತಿ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರಿಗೆ ಬಂದದ್ದು ತುಂಬ ವಿಪಾದಕರ ಮತ್ತು ದುರದೃಷ್ಟಕರ. ನಾನು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ವಿಷಾದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಕೆಲವರ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮತ್ತು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಯಾರು ಹೆಚ್ಚು ಸಂಬಳಸಾರಿಗೆ ಬೇಡ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಅವರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಇರಬಹುದು, ದೇಶಭಕ್ತಿ ಇರುವವರು ಹೇಳಬಹುದು. ನಾವಂತೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದರು. ಇದರಲ್ಲಿ ದೇಶಭಕ್ತಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆ ಸಂಬಳವನ್ನು ಬಡುವುದರಿಂದ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಎನ್ನುವುದು ಒಂದು. ಇನ್ನೊಂದು ಇಂಥ ಒಂದು ಭಯ ಅಥವಾ ಅಖುಷವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ತಮ್ಮ ಸ್ವಾರ್ಥವನ್ನು ಅಥವಾ ಗುರಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದು ಶಾಸಕರಿಗೆ ತರವಲ್ಲ, ರಾಜ್ಯ ನಡೆಸುವವರಿಗೆ ತರವಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮನಗಾಣಬೇಕು. ಈ ನಾಟಕದ ಹಿನ್ನೆರೆಯಲ್ಲಿ ಏನೆನ್ನು ನಡೆದಿದೆ ಎಂದು ನೋಡಿದರೆ ನನಗೆ ತುಂಬ ನಾಚಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಬಂದಾಗ, ನೀವು ಯಾರಾದರೂ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇದ್ದವರು ತನ್ನ ದೇಶಕ್ಕೆ ವಿವರಿಸಿ ನಮಗೆ ಕಷ್ಟವಿದೆ, ನಾವು ಹೆಚ್ಚು ಸಂಬಳ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ, ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಜನತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ, ನಮಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಿದೆ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ದೇಶಸೇವೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅದ್ದರಿಂದ ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಜಾಸ್ತಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಿದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕಂಠಿಯವರು, ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗ್ಗಡೆಯವರು, ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಯಾರಾದರೂ ಬಿಟ್ಟು ಇದನ್ನು ತಂದು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇಂಥ ಒಂದು ಕೆಲಸವನ್ನು ಅವರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ನಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಏನೋ ಒಂದು ಗುರಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದಂತೆ ನಿಮ್ಮ ಮನೋಭಾವ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ. ಅಂಥ ಮನೋಭಾವಕ್ಕೆ ನನ್ನ ತುಚ್ಛೀಕಾರವಿದೆ. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಸಾವು, ರಾಜಕರ್ ಕನ್ ಕಲ್ಲು ಪುನಿ ಹೋಗಬೇಕು ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಕಂಠಿಯವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಬೇರೆಯವರೂ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಬೇಡದೆ ಇರುವವರು ಬಡಬಹುದು ಎಂದು ಒಂದು ತಿದ್ದು

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ)

ಪಡೆಯನ್ನು ತರುತ್ತೇವೆಂದು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಬಹಳ ಸಂಕೋಪ. ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಛಾರೆಂ ಜನ್ನು ನೀವು ಕೊಡುವುದಾದರೆ ಬಹುಶಃ ಅದಕ್ಕೂ ನಾವು ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ನಾನು ನನ್ನ ಮುಟ್ಟಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಎಲ್ಲರ ಪರವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ.

ಸ್ವಾಮಿ, ಇಂತಹ ಕೆಲವು ತರ್ಕಗಳು ಅಥವಾ ವಾದಗಳನ್ನು ಏನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ವಾದಗಳಿಗೆ ನನ್ನ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ಚುನಾವಣೆಗೆ ನಿಲ್ಲುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣ ಬೇಕು, ನಾವು ಐದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಗಂಟುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಮುಂದಿನ ಚುನಾವಣೆಗೆ ಆಗುವಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಸಂಬಳವನ್ನು ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ಹಿಂದೆ ಇರುವ ವಾದ. ಯಾವ ಯಾವ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಕೊಡಬೇಕು, ಎಷ್ಟು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಇದೆ ? ಬಂದವರಿಗೆ ಅಧಿತ್ಯ ಮಾಡಬೇಕು. ಯಾವ ಅಧಿತ್ಯ ? ಲೆಜಿಸ್ಲೇಟರ್ ಹೋಂನಲ್ಲೋ, ವೆಸ್ಟ್‌ಎಂಡ್ ಹೋಟಲಿನಲ್ಲೋ ಅಥವಾ ವುಡ್‌ರಾಂಡ್‌ನಲ್ಲೋ ? ಇಲ್ಲಿಯೇ ಸಾಕೋ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಕಡೆ ಆಗಬೇಕೋ ? ಯಾವ ಅಧಿತ್ಯ ಯಾವ ಮುಟ್ಟಿದ ಅಧಿತ್ಯ ? ಬೀರಿ ಬೀರ ಸಾಕೋ ಅಥವಾ ಫಾರೆನ್ ಬ್ರಾಂಡಿ ಎಸ್ಟಿ ಆಗಬೇಕೋ ? ಅದಕ್ಕೆ ಈ ದುಡ್ಡು ಸಾಕಾಗುತ್ತದೆಯೋ ? ತಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ ಸ್ವಾಮಿ, ಒಂದು ಎಸ್ಟಿ ಬಾಟರ್ ಬೆರೆ ಎಪ್ಪಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಲ್ಲರಾ ?

MR. SPEAKER.—How dose it come under this ? Let the member not make insinuations.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ಇಲ್ಲಿ ನಾನು ಇದನ್ನು ಏಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ಸಿರಿವಂತರಾಗಿರುವವರು, ಕೆತ್ತ ತುಂಬ ಹಣವಿರುವವರು. ಬ್ಯಾಂಕ್ ಬ್ಯಾಲೆನ್ಸ್ ಇರುವವರು, ದೊಡ್ಡ ಜಮಾನಾರರಾದವರು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ದೇಶಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ ; ಆ ರೀತಿ ಆಗುವುದನ್ನು ನಾನು ಎಲ್ಲಯೂ ನೋಡಿದ್ದೆ. ಅನುಕೂಲವಾಗಿರುವವರು 10 ಜೀಪು 6 ಕಾರು ಇರುವವರು ಜನರ ದೇಶಸೇವೆ ಮಾಡಿ ಜನತೆಗೆ ಕಷ್ಟ ಇಲ್ಲದೆ ತೊಂದರೆಗಳು ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವ ಕ್ಷೇತ್ರ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಂತೂ ನೋಡಲಿಲ್ಲ. ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಸದಸ್ಯರು ಬಹಳ ನಿಕಟ ಸಂಪರ್ಕ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಜನರ ಕಷ್ಟನುಬಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆಂದು ಹೊರತು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆ ರೀತಿ ಇಲ್ಲ. ರಾಜರುಗಳು ಇರುವ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನೂ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಬಡವರು ಇರುವ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನೂ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕಂಠಿಯವರು ಇರುವ ಕ್ಷೇತ್ರ ಇಲಕರ್ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನೂ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಅದು ಕ್ಷಾಮದ ಪ್ರದೇಶ. ಅಲ್ಲಿಯ ನೌಕರರು ಬಾಯಿಬಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕ್ಷೇತ್ರ ಹಿನ್ನೆತ್ತಿಯಲ್ಲಿದೆ. ದೊಡ್ಡ ಪಾಪ ಮಾಡಿ ಬಹಳ ಕಷ್ಟದಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಆಗಿದ್ದು, ಅಧ್ಯಕ್ಷರೂ ಆಗಿದ್ದು ಅಲ್ಲಿ ಏನೂ ಸೇವೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದ ಸ್ಕೂಲು ಕೊಟ್ಟು ಸರ್ಕಾರದ ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿಬಿಡುವುದು.

MR. SPEAKER.—Are we comparing what has been done and what has not been done by members ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—250 ರೂಪಾಯಿ ಕಡಿಮೆ ಎಂದು ಹೇಗೆ ಜಪ್ತಿಪಟ್ಟೆ ಮಾಡುವುದು ? ಸರ್ಕಾರದ ಹೊರೆ ದೇಶದ ಹೊರೆ ಹೊರುವ ಭಾರದ ಮೇಲೆ ಏತಿಗೊಳಿಸಲ್ಪಡಬೇಕಾಗಿರಬೇಕೋ ಅಥವಾ ನಮ್ಮ ಕಷ್ಟ ನುಬಗಳನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಸಾಕು ಎನ್ನುವುದರ ಮೇಲೆ ಏತಿಗೊಳಿಸಲ್ಪಡಬೇಕಾಗಿದೆಯೋ ಅಥವಾ ನಮ್ಮ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಜನರು 400 ರೂಪಾಯಿ ಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಮಾತಿನ ಮೇಲೆ ನಿರ್ಧಾರ ಆಗಬೇಕೋ ಅಥವಾ ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಮನೂವೆಯನ್ನು ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕವರು ನನಗೆ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ನನ್ನ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುವ ಮೊದಲು ತಾವು ಅದನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದೀರಿ ಎನ್ನುವುದು ಸರ್ಕಾರಣಾಗಿ ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಕಾಲ ಎಂಥಾದ್ದು ಎಂದರೆ, ನಮ್ಮ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಆಯುಷ್ಯಯು ಮಂಡನೆ ಮಾಡುವಾಗ 2 ಕೋಟಿ 90 ಲಕ್ಷ ಉಳಿತಾಯ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಎಜುಕೇಷನ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ 40 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಉಳಿತಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅರ್ಧ ಆಗಿರುವ ಸ್ಕೂರ್ ಕೆಲಸ ಒಪ್ಪನಿಂಗ್ ಸೆಕ್ರೆಟೇಸ್ ಆಗಲು ದುಡ್ಡು ಇಲ್ಲದೆ ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ನಿಂತಿವೆ. ಸ್ಟಾಂಕ್ಷನ್ ಆಗಿರುವ ಸ್ವೀಮಿಂಗು ಪೂರ್ಣ ಆಗದೆ ನಿಂತಿವೆ. ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶಾಸಕರಿಗೆ 150 ರೂಪಾಯಿ

ಹೆಚ್ಚು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಬಸ್ ಪಾಸ್ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟು 900 ರೂಪಾಯಿ ಇದ್ದ ಸಂಬಳವನ್ನು 1,200 ರೂಪಾಯಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಮನೆ ಬಾಡಿಗೆಗಳನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮತ್ತು ಇತರ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ನುಮಾರು ಈಗಾಗಲೇ ದಿವಾಳಿ ಎದ್ದಿರ ತಕ್ಕಂಥ ಟ್ರಿಜರಿ ಮೇಲೆ ಪುನಃ ವರ್ಷಕ್ಕೆ 30 ರಿಂದ 40 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಖರ್ಚಾಗುವಂತೆ ತಾವು ಈ ಎರಡು ಮನೂಬೆಳಗನ್ನು ತರುವುದರ ಮೂಲಕ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕಂಠಿಯವರನ್ನು ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಮೂಲಕ ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ತಾವು ದೇಶವೇ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ ವಿಷಯ ಮಾತನಾಡುತ್ತೀರಿ. ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೀರಿ. ಇದರಿಂದ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ನಮ್ಮ ಜೀವನ ಉತ್ತಮವಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟು ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟರೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಈ ಮನೂಬೆಳೆಯನ್ನು ವಿರೋಧ ಮಾಡುವುದು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಸಕಾಲವಲ್ಲ. ಈವೊತ್ತು ರಾಜ್ಯದ ಹಣಕಾಸಿನ ಸ್ಥಿತಿ ತೀರ ಹದಗೆಟ್ಟಿದೆ. ಹೊರಗಡೆ ಜನರು ಬೆಲೆಗಳು ಏರಿಕೆಯಿಂದ ನಿರುದ್ಯೋಗ ದಿಂದ ಮತ್ತು ಇತರ ಎಲ್ಲಾ ಅರ್ಥಿಕ ಸಂಕ್ರಮಣಗಳಿಂದ ತೊಳಲುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರ ಇದೆ, ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಟ್ರಿಜರಿ ಇದೆ ಎಂದು ನಿಮ್ಮ ಸಂಬಳಗಳನ್ನೂ ನಿಮ್ಮ ಭತ್ಯೆಗಳನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ನೈತಿಕ, ಅರ್ಥಿಕ ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಸಮರ್ಥನೆ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯ ಇಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ನಾನು ನನ್ನ ಪಕ್ಷದ ಪರವಾಗಿ, ನನ್ನ ಪರವಾಗಿ ಮತ್ತು ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಪರವಾಗಿ ಎಲ್ಲರ ಪರವಾಗಿ ಈ ಮನೂಬೆಳೆಯನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದಯ್ಯ ಕಾಶೀಮಠ್.—ಈಗಾಗಲೇ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇರತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿದೆ. ಬಹಳ ರೀತಿಯಿಂದ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಹೇಳಿದರು ; ಎನ್. ಜಿ. ಒ., ಕಾರ್ಮಿಕರು ಹಾಗೂ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅರ್ಥ ಆಗಿರತಕ್ಕ ಕಾಮಗಾರಿಗಳನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹಣ ಬೇಕು ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹ ಎಂದು. ಎನ್. ಜಿ. ಒ. ಗಳಿಗೆ, ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ, ಹಸಿರು ಇರತಕ್ಕ ಜನರಿಗೆ ದ್ರೋಹ ಬಗೆಯತಕ್ಕ ವಿಚಾರ ಇಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಈವೊತ್ತು ಶಾಸಕನಿಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಕೆಲಸ ಕಡಿಮೆ ಆಗಿದೆ ದಿನೇ ದಿನೇ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಇರುವುದರಿಂದ ಶಾಸಕನಿಗೆ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡದೆ ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಇರುವ ಜನಗಳನ್ನು ಸವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಬಹಳ ರೀತಿಯಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಮಹತ್ವವಾದ, ಅವಶ್ಯವಾದ ಕೆಲಸ ಇರುವುದರಿಂದ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—The question is :

“That the Mysore Legislature Salaries (Amendment) Bill, 1967 be taken into consideration.”

The motion was adopted.

CLAUSES 1 TO 7

Mr. SPEAKER.—There are no amendments up to clause 8. The question is :

“That clauses 2 to 7 both inclusive, stand part of the Bill.”

The motion was adopted.

Clauses 2 to 7, both inclusive, were added to the Bill.

CLAUSE 8

Mr. SPEAKER.—There is an amendment to clause 8 by Sri C. R. Range Gowda and Sri S. D. Kothavale.

†Sri M. NAGAPPA BASAPPA (Raichur).—Before the amendment is moved, I raise a point of order under Rule 81 (1), which says that the amendment shall be within the scope of the Bill and relevant to the

(SRI M. NAGAPPA BASAPPA)

subject matter of the clause to which it relates. The present amendment Bill intends to raise the salary to Rs. 400. But according to the proposed amendment, anyone will be allowed to give in writing that he will not like to draw the existing salary of Rs. 250. So, this is an amendment to the original Act. An amendment can be moved if it is within the scope of the Bill. It must be an amendment to the Bill and not to the Act. If they want to amend the Act, they should bring a fresh Bill as Mr. Siddiah Kashimath has brought. That should also be brought as a private Bill and therefore they should not be now allowed to move it as an amendment.

Sri H. SIDDAVEERAPPA (Harihara).—Sir, there is full force in the point of order raised by my learned friend, because after all, as we have understood the legislative procedure, any amendment must be related to the Bill which is under discussion before the House. The original Act that is passed is not before this House for discussion. What is for discussion before this House is the Bill moved by the Hon'ble Member Sri Siddiah Kashimath. So far as this is concerned, he does not make any particular reference to the clause of the Bill for which the amendment is sought to be moved. The amendment which is sought to be moved is in respect of the original Bill which is already on the statute book. If the principal Act has to be amended, it will have to be by way of a separate motion and with greater inspiration from some Hon'ble Members who are interested in this. It must specifically receive the Governor's assent before it comes here. Therefore, in order to shut one door, let them not open two more doors. I am sure this will be tested in a court of law. I am telling the Hon'ble Minister, let the Minister...

Sri S. D. KOTHAVALA.—Are you threatening me ? Threats will not serve the purpose.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—Let not the judiciary say what kind of brainless people these legislators are ? I do not want to come under that category. Therefore, let me say what I feel about it, that in view of the fact that this amendment cannot be legally moved, I register a strong protest and I agree with my Hon'ble friend ; we must all be thankful to him. You may pass any Bill you like, if you want by waiving all the provisions under the rule, if the Speaker permits. You can bring tomorrow an amendment with the Governor's assent. But the way in which this amendment has come before the House, it cannot be taken up for discussion now. I am warning the members of the Treasury Benches—'Pride always goeth before a fall'. Please understand and try to have an element of rectitude.

Sri B. P. GANGADHAR (Tumkur).—I also oppose the amendment.

MR. SPEAKER.—They are saying that the amendment is beyond the competence of this Bill. That is the point.

Sri S. D. KOTHAVALA.—Sir, Section 11 of the principal Act is under amendment and section 12 also, has to be amended and I have sent an amendment to that also. The Hon'ble Member may not have seen it. So the sections concerned here are sections 11 and 12 of the principal Act, when sections are being modified, it is permissible to move an amendment to the section which is under amendment. There is nothing that prevents such an amendment. In the present Bill, there is a proposal to enhance the levels of salaries and allowances to which the Hon'ble Members would be entitled if this Bill becomes law. Therefore, when the enhancement is thought of I can bring an amendment with respect to these very sections. When modification is sought to a certain Section of the principal Act, it is always open to any Hon'ble Member to suggest any modification to that and that comes within the scope of the Bill. That is the correct position.

As regards the constitutional objection raised by my friend Sri Siddaveerappa, he probably refers to article 199 read with 207. My amendment does not involve any expenditure at all. Therefore, it does not involve any expenditure and in no way involves the monies under the consolidated fund of the State of Mysore. Therefore, there is nothing unconstitutional about it. Since these very sections are under amendment, every Hon'ble Member has a right to make an amendment or modification to an amendment.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—Any amendment should be only with reference to Bill under discussion.

Sri S. D. KOTHAVALA.—Rupees 250 is going to be substituted in place of 150. The original figure of 100 is to be replaced by Rs. 150 when it becomes part of the original Bill. I am entitled therefore to say when the new figures are going to be substituted, along with the substitution, let this clause be there, so that Hon'ble Members who have got a sort of conscientious objection, they can act in the manner dictated by their conscience. It is only to enable them. It is nothing new. These amendments which are placed before the House are on the lines which are contained in the Madras Payment of Salaries and Removal of Disqualifications Act. At the time of moving the amendment, I shall explain the whole position. It is nothing new.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—The only point is this. I would invite your kind attention. Let the proceedings be called for when you gave a ruling with regard to our objections regarding the article 199 and 207, you were pleased to observe that this is an amending Bill. This Bill is rightly too and correctly an amending Bill. Therefore, any amendment which my learned friend wants to move, should be strictly and relevantly in connection with the clauses that are to be found in this Bill. Now by this amendment my learned friend wants to introduce something extraneous to it. I am not opposed to it. I want them to bring that Bill. I welcome it. I give him an assurance that I will be the first or second to Sri Gopala Gowda to support that Bill. You are not giving

(SRI H. SIDDAVEERAPPA)

us any doles or pay from your paternal property. It is not from Sri Nijalingappa's property or from Kothavale's property we are taking any charity. Therefore what I am saying is, do not try to do it. The kind of trickery, if I can use that word, is to be seen if you read in between the lines in the provisions of the Bill. We are wholly opposed to it, not in parcels or bits. That introduces a new substance altogether which is not covered by this amending Bill. Let my friends have a separate Bill. I will support it. I can give this assurance for myself. I cannot speak for my party. I am going to support Sri Kothavale. Let him move it tomorrow with the Governor's consent.

Mr. SPEAKER.—Now what are we doing? Are we going to lift the debate to the status of our Assembly? Hon'ble Members are using expressions—'you', 'I', 'patrimony' and things of that type. It will not enhance the dignity of the House.

ಶ್ರೀ ಎಂ ನಾಗಪ್ಪ.—ಈ ಅದ್ವೈತದಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ ಈಗ (150+100) ನಮಗೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾ ಇರತಕ್ಕ 250 ರೂಪಾಯಿ ಸಿಕ್ಕಲಕ್ಕಿಲ್ಲವೋ ಇದೆಯೋ? ಆಕ್ಟ್‌ಗೂ ನಹ ಅನ್ವಯಿ ವಾಗುವುದರಿಂದ ಅದು ಸಿಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. 250 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ. 250 ರೂಪಾಯಿ ಸಿಕ್ಕಬಾರದು ಅಂತ ಉದ್ದೇಶ ಯಾರದೂ ಇಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅವರು ಮಂಡಿಸಿ ರತಕ್ಕ ಅದ್ವೈತದಿ ಏನಿದೆ ಅದು ಒರಿಜಿನಲ್ ಆಕ್ಟ್‌ಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೇ ಹೊರತು ಈಗ ತಂದಿರುವ ಅದ್ವೈತದಿ ಮನೂವೆಗೆ ಅಲ್ಲ. ಅದ್ದರಿಂದ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ತಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು.

† Sri L. SRIKANTAI AH.—Mr. Speaker Sir, I have to invite attention to Rule 81 (a) of the Rules, which reads as follows :—

“An amendment shall be within the scope of the Bill and relevant to the subject matter of the clause to which it relates.”

Now the question is whether the amendment suggested by the hon. Member Sri S. D. Kothavale is within the scope of the amendment brought by the hon. Member Sri Siddiah Kasimath. The Amendment Bill brought forward by Sri Siddiah Kasimath is to enhance the salary and allowances of the Members. Now the amendment suggested by hon. Member Sri Kothavale is not within the scope of the Bill. He wants to introduce a proviso to Section 11; therefore, he suggests that Section 11 shall be renumbered as sub-section (1) and after that another sub-section added as proviso. The question is whether this amendment of Sri Kothavale is within the scope of the amendment suggested by Mr. Siddiah Kasimath. In my humble opinion, I think that that amendment is not in conformity with Rule 81 (a) of our Rules of Procedure and it is not even relevant to the subject matter of the clause to which it relates.

SRI K. H. RANGANATH (Mudigere).—The amendment proposed by Sri S. D. Kothavale and Sri C. R. Range Gowda is supposed to be in the form of a separate amending Bill to the original Act, because by

their amendment they want that Section 11 of the principal Act should be amended. I shall read their amendment: which says.—

“(ii) Section 11 of the principal Act shall be renumbered as sub-section (1) of that Section after the sub-section as so renumbered, the following sub-section shall be added, namely,”
etc.

Therefore, this is in the form of a separate amending Bill, in which case all the formalities right from Section 64 to 67 should be observed. Otherwise, this cannot be introduced. This cannot be taken up as amendment to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Anybody desirous of saying anything? I don't want to shut out any one.

ಶ್ರೀ ಅಜೀಜ್ ಸೇಟ್.—ಈ ಅದ್ವೈತ ತಂದಿರುವುದು ಕಾನೂನು ಬದ್ಧವಾಗಿಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡದೆ ಇದನ್ನು ತಂದಿರುವವರಿಗೆ ಮೆಂಟಲ್ ಡಿಸ್‌ಆರ್ಡರ್ ಏನಾದರೂ ಆಗಿದೆಯೇ ಅಂತ ಮೆಡಿಕಲ್ ಚೆಕ್ ಆಪ್ ಮಾಡಿಸಬೇಕು. ಮೆಡಿಕಲ್ ಚೆಕ್ ಆಪ್ ಮಾಡಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಈ ಅದ್ವೈತ ಸರಿಯಾಗಿದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳೋಣ.

(ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಗು)

Mr. SPEAKER.—Order, order. What is all this ‘mental disorder’, and ‘medical check up.’ After all, there must be certain amount of seriousness.

A Point of order has been raised by Sri M. Nagappa of Richur. He contends that the amendment proposed by two other hon'ble Members, Sri C. R. Range Gowda and Sri S. D. Kothavale are not admissible. His point is that it is beyond the scope of the amending bill and that in effect it amounts by itself to an amending bill and which amending bill, if it is to be brought, will require the sanction or the recommendation of the Head of the State.

In that, he has been supported by hon'ble member Sri H. Siddaveerappa who, on first principles, urged that the scope of the Bill will be enlarged if this amendment is accepted; and when it is embodied in the original Bill, it will amount to amendment of the original Bill, which amendment is not envisaged by the amending Bill.

Sri Kothavale in support of his amendment, points out that Clause 8 of the Amending Bill is positively in amendment of Section 11 of the original Bill. He further proceeds to point out that Clause 12 has an inter-relation with this and, therefore, Clauses 8 and 9 of the present Bill sufficiently bring the ground covered by the amendment as being within the scope of the Bill.

Sri K. H. Ranganath said that inasmuch as the point covered by the amendment will be adding to the original Bill, in a manner which will be beyond the scope of the amending Bill, the procedure that will be followed, if it is to be a proper one, will have to be totally different; and by way of the amendment as proposed by the two hon'ble Members

(MR. SPEAKER)

is not in accordance with the rules that govern the acceptance of the amendments or deal with the amendments in the course of the amendments on the Bill.

Prof. Srikantiah points out that under Rule 81 (a), a bar is constituted for acceptance of this Bill.

All the points that have been addressed are, I am afraid, on first principles; by which I do not mean that they should not have advanced them. What I mean is that all the necessary principles have been borne in mind, that is, the correct consequence of the combined effect of all the relevant rules and statutes.

The Bill which has for the first time a new clause is brought before the House. In such a condition, amendments are made and amendment to amendment is also moved. I do not think there is any objection under these circumstances that an amendment may be moved because the entire Bill is before the House for consideration. I have dealt some time back to point out how an amendment is a sort of a subsidiary Bill because it comes practically from the same Bill, with such changes that are necessary on account of its being an amendment. When an amendment is brought with a new idea before the House, the amendment may be moved and an amendment to the amendment is not theoretically ruled out. The purpose is, what is before the House should be discussed in all its fullness.

So far as this Bill is concerned, the idea seems to be prevailing in so far as this is not a original Bill and this is only an amending Bill, slightly different considerations arise. This is felt like that because the original Bill is on the Statute Book. An amending Bill when it is brought before the House after going through the necessary process results, if it is accepted in passing it, either in its original form as it is brought as amending Bill or as modified. Whichever it may be, if the amending Bill is passed by the House and the consent of the Head of the State or any other requisite consent is obtained, all the amendments are entered and embodied in the original Act. In other words, as and when the amending Bill is passed, the amendment is carried out in the body of the original Act and from the moment the amending Bill is passed in accordance with law, thereafter, subject to any other notification or provision of the Bill, the amended Bill is put in operation which only goes to show that the distinction between an amending Bill and the original Bill is limited only to the period when an amending Bill is under debate. Therefore, it cannot be overlooked that the scope of the amending Bill is not as extensive as that of the original Bill. But at the same time it relates to all the clauses which are sought to be amended. Here clause 8 deals with section 11 of the prior Act. It may be contended that clause 8 does not bring in the whole Act. It only purports the change of figures from 250 to 400. Therefore, the scope of the amending clause is limited either to the extent of increasing it to 400 or

rejecting it. If the House accepts the amendment, it will be embodied in the main Act. There is a small fallacy that has crept that clause 8 that is brought here can never be subjected to any amendment at all. When we come to this aspect the idea as to whether the recommendation of the Governor is necessary.....

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—You will pardon me, Sir, if I interfere for a minute, because normally I would be hesitant to do it. Before you conclude your ruling, I want you also to consider this point because this is a ruling that will be there with all its importance attached to it. Now, another point perhaps which you can look into is, that this amendment that is now sought to be made is something with new substance, a new idea and a new import which is not to be found in the original Act. In respect of Rs. 250 if any hon'ble member does not want any salary, he is at liberty not to draw any salary. My only point is, it is a new point, new substance, a new ingredient that is to be found in the amending Bill sought to be introduced by Sri Kothavale. A new element is what is called or said to be called or alleged to be meant the voluntariness of the member to draw a lesser salary of Rs. 250 or whatever it is. Therefore, this is a fresh idea, a new idea which is now sought to be voiced. I would request you kindly to ponder over this matter also and give your ruling.

Mr. SPEAKER.—The hon'ble member Sri Siddaveerappa on hearing my ruling has felt that the idea which he enunciated was not in my mind and I am not dealing with it.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—Thank you, Sir; I did not expect it.

Mr. SPEAKER.—I am mentioning all this for the purpose of showing how the approach should be, rather than simply saying: 'this is beyond the limits, this is on the west side, this is on the south side'.

(Laughter).

Sri S. SIVAPPA.—One more point, Sir. It must also be seen, how far it would alter the figures here i.e., Annexure to the Financial Memorandum.

Mr. SPEAKER.—I am going to deal with it and if it is necessary, I am prepared to have a further study of it. Let them try to understand things. Let them not take me as something outside the House. But, if they go on refusing and come and say what they want and try to say: 'oh'! the Speaker is giving a ruling offhand', it does not help anybody.

Now, Sri Sivappa also has contributed one more aspect and very rightly too. He seems to feel that this amendment which is now under consideration by the House may bring about an alteration with regard to the figures that are mentioned in the

Sri S. SIVAPPA.—Annexure to the Financial Memorandum.

Mr. SPEAKER.—Is it part of the Bill? Are the members serious? Taking up the points, anything that comes handy, is not good enough. Does not matter; I will deal with it. Sri Sivappa must remember that Financial Memorandum is not a part of the Bill.

Sri S. SIVAPPA.—But, it is a condition. A Financial Memorandum is an Annexure and should be attached to that. By this amendment, these figures are going to be changed and inaccurate Financial Memorandum cannot be accepted.

Mr. SPEAKER.—Is it purely on sound commonsense or is there any ruling or article or anything of the type in support of it? Financial Memorandum is not a part of the Bill; it is an Annexure. There is no amendment relating to it. In the amendment, I am not dealing with it. Regarding the propriety or the admissibility of the amendment, this has no direct bearing.

Sri S. SIVAPPA.—According to the Constitution.

Mr. SPEAKER.—Then, I will have to go into the Constitution. Is there anything under the Article in the Constitution? The hon'ble member must cite something substantial when he raises any point. That is why I asked Sri H. Siddaveerappa to help me. Are we having any annexure to the Bill? Or is it a condition precedent? I do not want the House to feel the wrong way because when these ideas come, it is better they are settled once for all.

Sri S. SIVAPPA.—I am putting forth my idea. If you say that the financial memorandum need not be there that any change in the financial memorandum can be made at any time, you give that ruling. It is a requirement for any amending Bill so far as Finance Bill is concerned.

Mr. SPEAKER.—This member may require to know many things. I shall leave it at that. After all he gets up and tells me, but has he got any point?

Sri S. SIVAPPA.—Then can I send on any kind of amendment and without the consent of the Governor? You will have to accept it.

Mr. SPEAKER.—Order, order. I will simply adjourn the House and ask them to think over and come tomorrow.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—That would be good Sir, this will be a precedent for sending in all our future amendments. Therefore you may kindly adjourn and take it up tomorrow.

Mr. SPEAKER.—Before I adjourn, I say that the hon'ble member may think over and say. I do not feel happy when certain things are stated and persisted.

Sri L. SRIKANTAIAM.—Sir, in support of what Sri S. Sivappa has stated, I invite your attention to rule 68 (1) read with rule 80 :

“68 (1). A Bill involving expenditure shall be accompanied by a financial memorandum which shall invite particular

attention to the clauses involving expenditure and shall also give an estimate of the recurring and non-recurring expenditure involved in case the Bill is passed into law.

“80. If any member desires to move an amendment which under the Constitution cannot be moved without previous sanction or recommendation, he shall annex to the notice of the proposed amendment a copy of such sanction or recommendation and the notice shall not be valid until this requirement is complied with.”

It fully supports what Mr. Sivappa has stated, that if an amendment is moved to an amendment financial implications are there.

Mr. SPEAKER.—The hon'ble member is trying to support Sri Sivappa with regard to the point that financial memorandum and the annexure which I mention as not being part of the Bill, is part of the Bill.

Sri L. SRIKANTAI AH.—Then, shall we take that schedule and annexure are not part of the Bill Let us to go the interpretation of the statute.

Mr. SPEAKER.—It will be a matter of time to canvass the whole procedure. Is he talking to schedule to the Bill or annexure to the financial memorandum?

Sri L. SRIKANTAI AH.—I am talking of the annexure to the financial memorandum.

Mr. SPEAKER.—Is it the same as schedule?

Sri L. SRIKANTAI AH.—Yes.

*

*

*

Mr. SPEAKER.—Professor Srikantiah intervened, perhaps not very rightly and wanted to support the points raised by Sri S. Sivappa, the Leader of the Opposition. He drew my attention to two rules which were canvassed at great length even at the time of introduction of the amending Bill. His ultimate conclusion reduced itself to this, namely, that an annexure which constitutes a part of the financial memorandum is on par or equivalent to schedule and inasmuch as a schedule forms a part of the Bill this also forms a part of the Bill. I do not know how I can possibly accept such a contention. I do not think I can ever do it, unless there is some authority or something which has escaped my attention.

The point suggested by Sri H. Siddaveerappa will also be dealt with in its proper place. That point is that the idea contained in the amendment is not an idea which is found in the amending Bill in any of its portion. The idea of the amendment is with regard to certain provisions where a member can say that he will not draw the salary or allowances or give up a part of it. This point, I will deal with a little later. The amendment to an amendment is permissible and therefore we

(Mr. SPEAKER)

have to see whether the amendment to the amendment is in order or not. In other words, if the amending Bill is there, an amendment to the amendment is in the shape of an amendment to the amending Bill. To see whether an amendment is within the scope of the original amendment we have to see whether there is any inconsistency or whether it traverses beyond the ambit of the amendment. It was incidentally suggested that article 207 will come in the course of consideration and therefore that will operate as a bar. I would like the hon. Member Sri Siddaveerappa to be precise as to whether the amendment goes beyond the limits of the amending Bill. I am saying that because the wording I have seen in the amendment is not of a positive character and is of a negative character. In fact, it does not impose any disability upon anybody. The word used there is 'may' which means on his own volition a member can do anything. I would like him to consider one aspect. Suppose that amendment is accepted and thereafter a member says, "I don't want to draw", will that not have the same effect as the amendment which is sought to be embodied? Therefore, to jump to the conclusion and say that these things are not there in the original Act and therefore it is something which is beyond the scope and that Governor's recommendation is necessary—it is not so bad as that.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—Our objection precisely is that the amendment that is now sought to be moved is something extraneous to the amending Bill.

Mr. SPEAKER.—That is a new idea that is sought to be canvassed, a new proposition that is sought to be introduced.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—Even in the original Bill we do not find a clause like that. I would like to know from the experienced Parliamentarian that Sri Kothawale is whether there is any precedent for this in any part of the world, not to speak of any of India. We are setting up new precedents.

Mr. SPEAKER.—We will thoroughly examine it. I have given enough material for the members to study and put forth further arguments.

The House will now adjourn to re-assemble tomorrow at 1 P.M.

The House adjourned at Six of the clock to meet again at one of the Clock on Friday the 4th August 1967.
